Влада – Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 24 (1024) ♦ Вівторок, 7 лютого 1995 року ♦ Ціна договірна

Куди діваються валютні й експортні ресурси нашої держави?

Зіставляючи дані офіційної нашої статистики та опубліковані в бюлетені Європейського центру макроекономічного аналізу, який видається на Заході, академік Іван Лукінов виявив досить дивну розбіжність між тими цифрами, які гласно обертаються у нашій країні, і тими, які потраплять у зазначений Центр і взагалі за межі держави. Інформаційна подвійність відбиття складних кризових процесів не може не насторожувати. Для чого це? Від кого й що приховуємо? Чому наші громадяни і спеціалісти мають знати одне, а західні — інше? Особливий інтерес викликають розбіжності в даних про зовнішньоторговельний оборот з країнами Заходу і Сходу. Це й не дивно, адже йдеться про валюту, якої у нас катастрофічно не вистачає. Якою треба розраховуватися за газ, нафту, інші, край потрібні народному господарству і людям товари.

(Закінчення на 3-й стор.)

Українські дані власного експорту й імпорту і дані статистики країн-партнерів (у млн. доларів США)

Країни	Експорт			Імпорт		
	українські дані	дані країн-партнерів	різниця (в скільки разів)	українські дані	дані країн-партнерів	різниця (в скільки разів)
Німеччина	172	247	1,44	462	930	2,01
Франція	29	162	5,58	157	172	1,10
Італія	141	505	3,58	96	257	2,68
Великобританія	36	19	0,53	53	110	2,07
Іспанія	13	53	4,08	4	25	6,25
ЄС	624	1099	1,76	946	1739	1,83

В усіх країнах, за винятком Великобританії, в експорті, українські дані значно занижені порівняно з даними країн-партнерів. Знаючи, як ретельно й точно обліковуються за допомогою комп'ютерних систем в країнах ЄС надходження і вивезення товарних і грошових ресурсів, таке заниження не виключене...

Уряд намагається якось підсолодити гірку пілюлю

Прем'єр-міністр України Віталій Масол підписав постанову, згідно з якою з 1 лютого цього року споживачі мають компенсувати не менш як 20 відсотків фактичної вартості житлово-комунальних послуг, з 1 травня — не менш як 30 %, з 1 липня — не менш як 40 %, з 1 вересня — не менш як 60 %.

Раніше планувалося, що з 1 лютого населення оплачуватиме не менш як 40 відсотків фактичних витрат, а з 1 липня — не менш як 60 %.

На останньому засіданні Кабінету міністрів не було прийнято рішення щодо індексації вартості зерна, закупленого в липні-серпні, що призвело б до підвищення цін на хліб. Міністерствам і відомствам доручено вивчити це питання. За словами прем'єр-міністра, деякі селяни, котрі наполягають на індексації вартості зерна, не усвідомлюють, що це можна зробити лише за підвищення цін на продукти харчування.

Як не крути, а ціновий тягар лягає на населення в той час, як треба навести порядок зовсім в іншій сфері. (Див. коментар академіка Лукінова).

... А разом з тим населення України зазнає чергового цінового удару

Депутати і партії протестують:

СОЦІАЛІСТИЧНА ПАРТІЯ УКРАЇНИ:

Продовжуючи той руйнівний курс «реформ», який за рецептами Міжнародного валютного фонду спрямований перетворити Україну на третьорядну колонію, Президент та уряд стимулюють розкручування інфляції і падіння рівня життя народу.

Черговим нелюдським скачком цін на товари народного споживання, на житло, комунальні послуги і транспорт виконавча влада фактично веде політику до знищення власного народу. Це підвищення цін повністю перекладається на місцеві органи влади з метою їх дискредитації.

Соціалістична партія України весь час виступає проти антинародного курсу «реформ». Пора вже своє слово сказати і народу.

(Продовження теми на 3-й стор.).

У номер!

Другий аукціон не рівня першому

Аукціон з продажу сільськогосподарської продукції, який відбувся минулої суботи, засвідчив, що ринковий механізм ціноутворення значно ефективніший за командно-адміністративний.

Якщо на першому аукціоні продали продукції на 46 мільярдів карбованців, то на нинішньому — на 271, в тому числі укладено форвардних контрактів (під постачання сільгосппродукції в майбутньому) на 248 мільярдів карбованців. Виявилося, що можна торгувати нафтопродуктами за доступними цінами для товаровиробника. За словами начальника Головного управління з продовольчих ресурсів Мінсільгосппроду Миколи Солодкого, результати торгів були б ще вагоміші, якби не істотний спротив консервативних політичних сил, прихильників сільськогосподарських кредитів і деяких представників бізнесових кіл, що звикли купувати сільгосппродукцію за безцінь.

Нарешті Киргизстан із новим парламентом

Вибори до парламенту Киргизької Республіки відбулися минулої неділі. За повідомленням прес-служби Центрвиборчкому республіки, проголосувало 62 відсотки із більш як двох мільйонів громадян, які мають право голосу. Найменшу активність виявили мешканці Бішкека, де проголосував лише 51 відсоток виборців. За перебігом виборів спостерігало 56 зарубіжних експертів. Вони відзначили лише незначні порушення у ході виборчої кампанії.

Офіційно

Проект Закону «Про порядок відкликання народних депутатів України» обговорено **на засіданні Комісії з питань регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів.**

На думку депутатів, у запропонованому законопроекті слід передбачити відкликання депутата у разі невиконання ним законодавства України про роботу у Верховній Раді на постійній основі. Рішення про це повинно прийматися на сесії Верховної Ради більшістю від фактичної кількості народних депутатів, повноваження яких визнано. Пропонується також можливість відкликання народного депутата у будь-який час на вимогу виборців у порядку, встановленому законодавством, якщо він не виправдовує їх довір'я.

* * *

На засіданні Комісії з питань молоді, спорту і туризму було обговорено план організаційних заходів, пов'язаних з підготовкою до засідання Верховної Ради, на якому розглядатимуться питання про становище молоді в країні.

Комісія має намір звернутися до депутатів Верховної Ради України з пропозицією взяти участь у засіданнях обласних сесій народних депутатів та виконкомів обласних Рад, на яких будуть розглядатися проблеми, що стосуються молоді.

Прийнято рішення звернутися до засобів масової інформації з проханням про широке висвітлення ходу підготовки та проведення парламентських слухань про становище молоді в Україні.

* * *

На засіданнях Комісії з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку розглянуто питання підготовки законопроекту про гірниче виробництво, проекти Законів «Про прибутковий податок з громадян», «Про туризм».

Розглядаючи проекти комплексної програми вітрогазотурбінної енергетики України до 2005 року, депутати прийняли рішення винести його на ширше обговорення із залученням наукових працівників АН України. Оскільки окремі аспекти програми пов'язані з використанням шахтного метану, депутати прийняли рішення провести виїзне засідання Комісії у м.Донецьку щодо цього питання.

Було проаналізовано і схвалено проект Закону «Про зв'язок».

* * *

Комісія у закордонних справах і зв'язках з СНД проаналізувала проект Закону України «Про ратифікацію Угоди про дружбу і співробітництво між Україною і Канадою». За Угодою Україна і Канада підтверджують відповідні зобов'язання в галузі контролю над озброєннями, підтримку міжнародних зусиль, спрямованих на скорочення збройних сил і створення умов довіри. Передбачається поглиблення двостороннього співробітництва в рамках ООН, розвиток і створення відповідних умов для економічного співробітництва та двосторонньої комерційної діяльності.

Розглянуто також проект Закону України «Про ратифікацію Протоколу про введення нової статті 83-БИС до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію». Приєднання України до нього члени Комісії визнали доцільним, оскільки стаття 83-БИС створює правову основу розподілу відповідальності та обов'язків між державою реєстрації повітряних суден (Україною) та державами, в яких ці повітряні судна експлуатуються.

Депутати вирішили звернутися до Департаменту авіаційного транспорту з проханням підготувати кваліфікований висновок щодо стану справ у безпеці повітряного простору України, зважаючи на національні інтереси держави.

Заслухано інформацію голови Українського національного Фонду «Взаєморозуміння і примирення» Казмирука В.Ф. щодо виплат компенсацій громадянам України, які були насильно вивезені до Німеччини під час Великої Вітчизняної війни. Народні депутати наголосили, що вона відбувається занадто повільно, і тому голові Фонду запропоновано підготувати конкретні пропозиції щодо усунення перешкод для оперативної організації виплат.

Було проаналізовано також проект Постанови Верховної Ради України «Про зміни до Постанови Верховної Ради України «Про порядок призначення глав представництва України в іноземних державах та при міжнародних організаціях», питання, пов'язані з призначенням осіб на посади послів України в іноземних державах.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про визнання такими, що втратили чинність, деяких положень Декрету Кабінету Міністрів України «Про оплату праці»

З метою відновлення дії деяких положень, що визначають частину доходів державних підприємств, яка спрямовується на оплату праці, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Визнати такими, що втратили чинність, статтю 13, абзац сьомий пункту 4 статті 48 Декрету Кабінету Міністрів України від 31 грудня 1992 року № 23-92 «Про оплату праці» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 11, ст.93, № 24, ст.273) в частині зупинення дії пункту 1 та частини другої пункту 4 статті 19 Закону України «Про підприємства в Україні», а також абзац восьмий пункту 4 статті 48 цього Декрету.

2. Цей Закон набирає чинності з дня опублікування.

Президент України Л.КУЧМА.

м.Київ,
22 грудня 1994 року.

В Донбасі Леоніда Кучму зустрічали депутати, керівники і пікетувальники

Минулої п'ятниці Президент України Л.Кучма з робочим візитом відвідав Донецьк. У місцевому аеропорту гостя зустріли голова Донецької обласної Ради народних депутатів, народний депутат України Володимир Щербань та інші керівники області.

З донецького аеропорту президентський кортеж попрямував прямісінько у сусідню Ясинувату, де зустрівся з представниками колективів АТ «Ясинуватський машинобудівний завод», «Південмаш», який свого часу очолював Л.Кучма. Також відвідав Л.Кучма і донецьке виробниче об'єднання «Точмаш».

Та головною метою приїзду Л.Кучми в Донбас було, безперечно, обговорення питань щодо виходу економіки з глибокої кризи, перш за все вугледобувної галузі.

Президент відкрив Республіканську нараду, в якій взяли участь представники провідних галузей міністерств, керівники обласних виконавчих структур, директори великих промислових підприємств. Детальному аналізу роботи галузі, перспективам її розвитку присвятив свій виступ міністр вугільної промисловості Віктор Полтавець. Роботу наради підсумував Президент: лише спільними зусиллями можна подолати кризу, в якій опинилася наша економіка.

У суботу вранці Президент України прибув із Донецька в Луганськ. Гості відразу ж вирушили на луганську трикотажну фірму «Лутрі».

Потім у залі засідань облради народних депутатів Л.Кучма зустрівся з членами облвиконкому, головами міських, районних Рад народних депутатів, керівниками обласних організацій, підприємств.

Разом із Президентом до Луганська прибув практично весь уряд. Мета візиту — вивчення економічної ситуації, що склалася в області. А ситуація тут непроста. Практично припинено випуск магістральних тепловозів, підприємства металургійного, хімічного комплексу працюють наполовину нижче своїх можливостей. Л.Кучма покритикувавши обласне керівництво, підкреслив, що допомога надаватиметься тільки тим, хто хоче працювати й працює.

Після зустрічі в облраді Л.Кучма відвідав виробниче об'єднання «Луганськтепловоз». У першу чергу його цікавило, коли ж налагодиться тут випуск першого українського трамвая.

Перебування глави держави в цих індустріальних центрах супроводжувалося пікетуванням чорнобильців, які намагалися привернути увагу Президента до своїх проблем. Зрештою, відбулася коротка зустріч Л.Кучми з представниками донецької обласної організації спілки «Чорнобиль», під час якої йому було передано вимоги чорнобильців.

Пишемо нову Конституцію України

Секція самоліквідовується, але... готова працювати

СЕНСАЦІЯ: секція «Громадянське суспільство і держава» ухвалила рішення про свою самоліквідацію і має намір довести доцільність такого кроку на засіданні Конституційної комісії.

Як відомо, остання працює за секціями, назви яких збігаються з назвами розділів проекту Основного Закону. Та не робімо передчасних висновків: згадана секція не виступає проти ідеї громадянського суспільства, навпаки, цілком підтримує її. Тоді в чому ж справа?

Рішення секції прокоментував її керівник народний депутат України Олександр КАРПОВ:

— Коли на засіданні нашої секції обговорювалися зафіксовані у відповідному проекті положення про громадянське суспільство, ми дійшли висновку, що вони повинні бути викладені у, так би мовити, материнських розділах — «Загальні засади конституційного ладу» та «Права, свободи і обов'язки людини і громадянина». Їх недоцільно штучно виділяти в окремий розділ. Така думка остаточно сформувалася під впливом аргументації члена секції ректора Харківської юридичної академії Василя Тація. Отже, належить допрацювати в цьому плані згадані розділи. Керівники відповідних секцій Конституційної комісії сприймають таку пропозицію з розумінням. Причому, і члени секції «Громадянське суспільство і держава» під час голосування були одностайні. Нагадаємо, що її членами, крім згаданих, є радник Президента з питань макроекономіки Анатолій Гальчинський, координатор фракції «Аграрники України» Сергій Довгань, від фракції «Комуністи України — за соціальну справедливість» Анатолій Пейгалайнен. Позиція останнього заявлена окремо, оскільки члени Конституційної комісії від цієї парламентської фракції вважають, що наявний проект нової Конституції не може бути взятий за основу. Вони мають намір подати свій варіант проекту Конституції — і структуру, і текст.

Втім, уже в ході обговорення проблеми виявилося, що під час роботи над проектом Основного Закону минулим складом Конституційної комісії виникали пропозиції не вводити окремий розділ про громадянське суспільство у структуру проекту. Однак цей розділ уперто залишили, віддаючи, за словами Олександра Карпова, данину політичній моді. Замість розділу, котрий пропонується усунути, члени секції готові розробити інший — про захист Конституції. Хоча наявний проект Основного Закону й містить відповідні положення, скажімо, про Конституційний суд, Контрольну палату, уповноваженого у правах людини, але вони розведені в різні розділи законопроекту і не поєднані в загальну систему. Тобто є набір елементів, але нема системи, відсутній системний механізм захисту Конституції. Створити його — таку роботу, переконаний Олександр Карпов, може виконати очолювана секція. Йдеться про розробку відповідного розділу як окремого елемента проекту Конституції.

Олександр Карпов висловив тверде переконання, що є всі передумови для ухвалення нової Конституції наприкінці нинішнього або на початку наступного року.

А з ухваленням ініційованого Президентом України Закону «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні» будуть практично розв'язані принципові проблеми поділу функцій між гілками влади і повноважень на рівнях місцевого самоврядування. Його апробація в реальному житті, є сподівання, захистить нову Конституцію від невивірених положень.

Світлана ПИСАРЕНКО.

У комісіях Верховної Ради

В. СУСЛОВ: «Сьогодні потрібно говорити правду»

НА черговому засіданні Комісії з питань фінансів і банківської діяльності розглянуто, зокрема, проект Закону України «Про обов'язкове страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів» та ряд інших питань.

Наш кореспондент опісля засідання мав розмову з головою Комісії В. СУСЛОВИМ.

— Це — перший проект Закону з питань страхування, який розглядається Комісією. До цього ми в основному працювали над податковим законодавством, проектами законів, які стосуються банківської діяльності. Нині ми зайнялися такою важливою сферою фінансової галузі, як страхування.

Окрім того, ми розглянули питання про порядок участі Комісії в розробці проекту бюджету нашої держави на поточний рік. Річ у тім, що над цим проектом в основному працює Комісія з питань бюджету. Однак ми також активно підключимося до цієї роботи.

Нарешті сьогодні ми завершили розгляд проекту Закону «Про податок на добавлену вартість» з тим, щоб уже найближчим часом його винести на сесію, у другому читанні.

— Розкажіть, будь ласка, детальніше про те, як Комісія планує працювати над проектом бюджету.

— Справа в тому, що останнім часом виник ряд серйозних ситуацій, пов'язаних з виконанням бюджету поточного року. Наприклад: конфлікт між одеськими обласною і міською Радами, який ми розглядали на двох засіданнях Комісії. («ГУ» детально писав про цей конфлікт у № 14 — Авт.). Такі конфлікти виникають тому, що й досі не затверджені нормативи відрахувань податкових надходжень між бюджетами різних рівнів, діє старе законодавство. Проте воно, в нові умови не вписується. І в ряді випадків місцеві Ради народних депутатів, користуючись відсутністю затверджених законодавчих актів на цей рік, приймають власні рішення, як це вчинила Одеська міськрада. А тому й виникають суперечливі ситуації, конфлікти.

Ми прийняли рішення про термінове включення в порядок денний найближчого пленарного засідання Верховної Ради проекту постанови про тимчасовий порядок зарахування цих коштів у бюджети, особливо у зв'язку з тим, що Закон про бюджетну систему розроблений, але й досі не прийнятий. Він виноситься на сесію, але слухатиметься лише у першому читанні.

— А як ви ставитеся до тверджень деяких членів уряду про те, що дефіцит бюджету не повинен перевищувати 5 відсотків валового національного продукту?

— Мені одразу пригадується бюджет, складений Урядом Ю. Звягільського, який взагалі був бездефіцитним. Але в підсумку виявилася відсутність колосальних коштів. Можна затвердити і бюджет з дефіцитом у 5 відсотків, але реальний дефіцит буде значно більшим. А тому сьогодні потрібно говорити правду, не удавати, що дефіцит бюджету можна ліквідувати одним махом, що це нібито залежить від суб'єктивних рішень. Факт залишається фактом — економічних передумов для ліквідації дефіциту бюджету не існує.

З моєї точки зору, треба приймати такі рішення, щоб цей дефіцит обслуговувався цивілізованими методами, тобто не за рахунок безконечної емісії Національного банку, як це було досі, а, скажімо, шляхом створення ринку цінних паперів, розміщення на ньому зобов'язань уряду, державних облігацій, казначейських векселів. У цьому разі, коли дефіцит покривається за рахунок перерозподілу коштів, а не випуску нових грошей, він допустимий. І не 5 відсотків, а може, й 10 чи більше. Але мріяти, не маючи фінансового ринку, що можна одразу і скоротити дефіцит, і стабілізувати грошову систему, це звичайнісінька наївність.

Розмову вів Володимир КОРОЛЮК.

КУДИ ДІВАЮТЬСЯ ВАЛЮТНІ Й ЕКСПОРТНІ РЕСУРСИ НАШОЇ ДЕРЖАВИ?

(Початок на 1-й стор.)

— Іване Іларіоновичу, якщо від емоцій перейти до конкретних цифр, то... За даними Мінстату обсяг українського експорту 1993 року становив у доларовому обрахунку спільними підприємствами 310,4 млн. американських доларів, імпорт — 394,5 млн.доларів. З них реалізовано товарів і послуг на внутрішньому ринку на 167,6 млн. доларів. Негативне сальдо — 84,1 млн. доларів. Інші зовнішньоторговельні зв'язки, зокрема з країнами СНД і Балтії, Мінстат оцінив у бурхливо інфляціюючих карбованцях. Відтак взагалі не можна говорити про якусь точність кількісного відображення експортних можливостей і доларового ресурсу держави. У бюлетені Європейського центру загальний експорт України становив у 1993 році 10.841 млн. доларів (у поточних цінах), а імпорт — 12.669 млн. доларів. Розмір негативного сальдо — 1.828 млн. доларів. Неймовірна розбіжність з даними нашої офіційної статистики!

— Отже, за українськими даними обсяг нашого експорту й імпорту істотно зменшено проти того, що фіксує зарубіжна статистика. Про що це свідчить? Можливо, про використання різних оціночних методів, про зберігання штучного поділу експортно-імпортних операцій між країнами так званого близького і далекого зарубіжжя, хоча ціни цих двох ринків вже майже зрівнялись...

— ... І про далеко не повний облік вивезення і ввезення ресурсів, перекручування первісної інформації з боку суб'єктів руху товарів і грошей у зовнішньоекономічних зв'язках. Не випадково європейські аналітики продовжують виділяти зовнішню торгівлю України з країнами колишнього СРСР в окремі розділи і оцінюють її в доларовому виразі за кон'юнктурою західних ринків. У 1993 році, за даними зазначеного бюлетеня, Україна експортувала до цих країн товарів і послуг на 7076, а імпортувала звідти на 9745 млн. доларів з негативним сальдо 2670 млн. доларів. Якщо вилучити це із загального обсягу експорту та імпорту України, то обсяг експорту в країни далекого зарубіжжя становитиме 3765 млн. доларів, а імпорту — 2924 млн. доларів. Підсумковий баланс перетворюється з негативного на позитивний в сумі 841 млн. доларів, що теж не відповідає даним української статистики. Західна статистика визначає обсяги експорту України в країни далекого зарубіжжя на 142 млн., а імпорту на 1 млрд. 335 млн.доларів більші. Тоді торговельний баланс стає вже негативний — 351 млн. доларів. Конкретний приклад по Польщі. За українськими даними туди 1993 року було вивезено товарів на 123 млн. доларів, а за польськими — на 282 млн.

Отже, з великим ступенем достовірності можна стверджувати, що штучне заниження надходжень валютних ресурсів до України від зовнішньої торгівлі явище аж ніяк не випадкове. Це свідомі дії наших багатьох експортерів й імпортерів, а також тих державних структур, які покликані контролювати цей процес. У різницю між нашою і західною статистикою вкладено все: незнання кон'юнктури і невміння вести сучасні торгові операції, хабарництво, крадіжки, вклади валюти на власні рахунки в зарубіжних банках, приховування доходів від сплати податків та інші протиправні дії.

А як погасити цю різницю? Найпростіше за рахунок своїх же громадян — підвищуючи ціни, оподаткування, обмежуючи елементарні потреби людей. Одне слово, тугіше затягувати паски. Боже збав, щоб не до такого рівня, коли вже й кістки почнуть деформуватися.

Дані, які навів академік Іван Лукінов, були за 1993 рік. Як свідчать аналогічні статистичні порівняння аналітиків і торік у зазначених тенденціях майже нічого не змінилося. Що рік нинішній нам готує?..

Одне слово, неспроможність уряду і правоохоронних органів повести ефективну боротьбу з мафією і корупцією обертається ціновими ударами по всьому населенню. Виникає багато запитань, чи не так?

Леонід БРОВЧЕНКО.

... А РАЗОМ З ТИМ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ ЗАЗНАЄ ЧЕРГОВОГО ЦІНОВОГО УДАРУ

Депутатська фракція Верховної Ради «Комуністи України за соціальну справедливість і народовладдя» і президія Центрального Комітету Компартії України:

Комуністична партія України, комуністи — народні депутати вкотре попереджають так званих реформаторів, що терпець українського народу на межі і грати на ньому небезпечно. Покірно виконуючи директиви Міжнародного валютного фонду, щодо чого ми маємо письмові докази, пинзеники, шпеки та інші безвідповідальні керівники, які дорвалися до влади, здирають по три шкури з власного народу.

Про це свідчить і останнє рішення Кабінету міністрів «Про проект Державного бюджету України на 1995 рік».

Характер спрямованості пропонованого бюджету передбачає різке зубожіння абсолютної більшості народу і нове багаторазове збагачення за рахунок трудящих нечисленного класу буржуазії, незважаючи на неодноразові заяви Президента про соціальну спрямованість його політики.

При цьому передбачається зменшення оподаткування банківської і комерційної діяльності на 61 % порівняно з 1994 роком, що відкриває можливість, нічого не виробляючи, збільшувати прибутки більш як удвічі. А на плечі трудящих звалюється багаторазове підвищення цін на газ, вугілля, продовольство й товари народного споживання, збільшення тарифів на проїзд у міському транспорті, житлово-комунальні послуги. Передбачається обмеження пенсій пенсіонерам працюючим і тим, хто отримує пенсію за вислугою років, скорочення пільг чорнобильцям, переведення на платну основу частини навчальних закладів, скасування безплатних обідів для учнів 1—4 класів, часткова плата за користування підручниками, введення плати за харчування і медикаменти в лікарнях, ліквідація пільг для батьків, які мають дітей до 16 років, скорочення пільг працівникам правоохоронних органів і військовослужбовцям, а також пенсіонерам за користування житлом, енергоносіями, за проїзд у транспорті.

Ми стоїмо напередодні різкого, в результаті антидержавної, антинародної економічної політики, скорочення робочих місць, погашення іноземних кредитів за рахунок продажу підприємств-боржників.

Комуністи України вважають, що розв'язувати питання «харчування» держбюджету за рахунок старих, дітей, чорнобильців, так само як і за рахунок робітників, селян, трудової інтелігенції злочинно. Так можуть чинити лише ті, хто не знає і не хоче знати тих страждань і горя, яких зазнала абсолютна більшість громадян України. Ми говорили й говоримо, що розпочинати вишукувати резерви для формування бюджету треба шляхом повернення народові України того, що в нього вкрали «жирні коти» за чотири роки руйнації держави, за рахунок різкого скорочення надміру роздутого бюрократичного апарату управління, в тому числі Адміністрації Президента, Кабінету міністрів, міністерств і відомств.

Комуністи, виходячи з реальної обстановки, не раз пропонували Президентові та уряду, і сьогодні дедалі більше упевнені, що без:

введення мораторію на підвищення цін;

введення державної валютної монополії і монополії на зовнішню торгівлю;

припинення грабіжницької для народу приватизації;

націоналізації комерційних банків і страхових компаній;

припинення насильницького розвалювання колгоспів, перетворення землі на об'єкт купівлі-продажу і спекуляцій;

відродження і стимулювання виробництва;

централізації управління економікою в критичній ситуації неможливо вивести країну із всеохоплюючої економічної кризи, не втративши при цьому не тільки соціальних здобутків народу, а й не поставивши під загрозу саме існування держави.

Ми виступали й виступаємо за зміцнення виконавчої вертикалі. Але будемо до кінця відстоювати органи народовладдя в особі Рад — єдиного гаранта неприпустимості диктатури з усіма її вже не раз пережитими нашим народом наслідками.

Однак, дедалі чіткіше прозирає небезпечна тенденція, коли Президент приймає укази, які порушують Конституцію і закони України для встановлення і зміцнення диктатури заради інтересів буржуазії, що засвідчують укази про прискорену приватизацію, про владу, щодо землекористування, козацтва, Національної гвардії.

Для вдоволення диктаторських амбіцій вдаються до всього: від розпалювання антиросійських настроїв, до прямих погроз і залякування інакомислячих, аж до притягання до кримінальної відповідальності за законні спроби народу відновити справедливість.

Заявляючи про свій рішучий протест антинародній політиці, комуністи звертаються до народу України.

Товариші! Ваша доля, доля майбутнього України залежить від вас. За вашої мовчазної згоди у вас не тільки забирають останній шмат хліба, а ваших батьків позбавляють спокійної та забезпеченої старості і передчасно відправляють до могили, а й перетворюють вас на безмовне і слухняне стадо рабів, покликаних працювати на купку крадіїв і буржуїв.

Настав час рішучого протесту всіх чесних трударів проти згубного антинародного курсу, коли верхи не можуть управляти, а низи не хочуть жити собачим життям.

Народні депутати України Н.МАРКОВСЬКА, М.ЛАВРИНЕНКО

Поданий Кабінетом міністрів України проект Державного бюджету на 1995 рік передбачає значне зменшення витрат на фінансування охорони здоров'я, освіти, науки та культури.

Останнім часом галузь охорони здоров'я перебуває практично на межі виживання. Бюджетом 1994 року передбачалось її фінансування лише на рівні 40 відсотків від загальної потреби. У порівнянні з найбільш стабільним 1990 роком витрати з бюджету на утримання закладів практичної охорони здоров'я збільшилися у 11,9 тис.раз, а ціни на їх матеріально-технічне забезпечення від 20 до 100 тисяч разів. Платіжна заборгованість за 1994 рік в цілому по галузі складає 3,1 трлн.карбованців (5,9 % від загальної суми витрат). Щомісячна заборгованість лікувально-профілактичних закладів аптечній мережі лише за постачання медикаментів складає від 110 до 140 млрд. карбованців. Бюджетом на 1995 рік скорочується фінансування витрат на охорону здоров'я ще в три рази.

У зв'язку з наведеним, даний проект бюджету, який не враховує найнеобхідніші витрати, призведе до повної руйнації охорони здоров'я, тому з причин необхідності збереження здоров'я не тільки нинішнього, а й майбутніх поколінь не може бути затверджений Верховною Радою без врахування реальних мінімальних потреб для підтримки охорони здоров'я.

Юрій КАРМАЗІН, депутатська група «Реформи»

Безперечно, проблеми цін, реальної оплати за комунальні послуги, як і інші питання, слід розв'язувати. Але ж не в такий спосіб, як це зробив уряд. Складається враження, що там приймають рішення лише задля видимості роботи. Саме видимості, бо як інакше розцінити те, що досі на затвердження Верховної Ради не подано проект бюджету на 1995 рік. І як можна робити такі серйозні кроки, не відаючи, чим володієш, на що опираєшся і які наслідки такого рішення. А якщо це спроба за рахунок і так вже пограбованого народу залатати дірки, то нічого доброго, крім напруження у суспільстві й дальшого зубожіння переважної більшості населення України вона не принесе. Судячи з усього, уряд продовжує приймати рішення, не рахуючись з реаліями життя.

Тарас КИЯК, депутатська група «Державність»

Наша буковинська депутація щойно повернулася з Румунії, де готувала грунт для широкомасштабної базової угоди між Україною і Румунією. І вдома нас чекав черговий «подарунок» уряду у вигляді так званої лібералізації цін. Люди у моєму виборчому окрузі не ймуть віри, що не якийсь чужий, а саме свій, український уряд, міг піти на такий крок.

На мою думку, таке рішення нічого окрім сплеску емоцій та напруженості суспільству не принесе. Лише нову ескалацію, нові дотації, новий виток підвищення цін. Оскільки ж зарплату та пенсії, які слід підвищувати з випередженням, знову виплатять із запізненням, то інакше, ніж пограбуванням людей, цю чергову, так звану лібералізацію цін, не назвеш.

Демократична партія України:

З 1 лютого 1995 року усі громадяни України ще раз відчули на собі новий ціновий удар — так звану «лібералізацію цін» на електроенергію, газ, водопостачання, комунальні послуги.

Демократична партія не вперше звертає увагу громадян і владних структур України на те, що так звана «лібералізація цін» в умовах тотальної державної монополії на практиці завжди означає тільки підвищення.

І що далі? Знову підвищення зарплат, а слідом — цін, і так по зачарованому колу? Скільки це може продовжуватися?

Демократична партія розуміє, що без істинної лібералізації, тобто введення світових цін на всі товари і послуги, Україна не обійдеться. Але це стосується і ціни робочої сили. Крім того, лібералізація цін мусить іти паралельно з роздержавленням, демонополізацією і приватизацією. В іншому разі вона обертається на чергове пограбування народу.

Демократична партія України звертається до Президента, Верховної Ради і уряду України з наполегливою вимогою не імітувати, а, нарешті, розпочати справжні економічні реформи. Тільки вони забезпечать гідне майбутнє нашим дітям і внукам, усьому українському народові.

Два погляди на конфлікт

Уже півтора року столичний Палац культури «Україна», який іноді називають першою державною сценою, — камінь спотикання у стосунках між Міністерством культури та Київрадою. Поки що ця споруда перебуває під юрисдикцією Міністерства культури. А столичне управління культури наполягає на перепідпорядкуванні її собі, мотивуючи це тим, що вищезказана будівля — міська.

ХТО СТАНЕ НОВИМ ХАЗЯЇНОМ «УКРАЇНИ»?

— Усе місцеве комунальне майно, — виклав позицію міського управління культури його начальник О.Биструшкін, — має належати столичній владі. Це й театри Івана Франка, Лесі Українки, які є спорудами Києва, але підпорядковані Міністерству культури. До таких будівель належить і «Україна». Під час розв'язання цього питання треба дивитися, яка структура має більше можливостей допомогти Палацу вижити за часів великої економічної скрути. Ми здатні полегшити й покращити роботу «України». Звичайно, будемо просити, щоб після перепідпорядкування державне фінансування залишилось, бо потягнути додаткові витрати місцевому бюджету буде важко. Не хотілося б розв'язувати це питання силовими методами. Все ж таки сподіваємось знайти порозуміння з Міністерством культури.

Працівники міськуправління культури хочуть юридично закріпити за собою в першу чергу й Київську філармонію, а Міністерству пропонують співпрацю, спільне розв'язання проблем та експлуатування цих будівель, адже й тепер більшість заходів готують разом. До аналогічного співробітництва запрошують Київраду й Мінкульт. Але партнерство «по-міністерськи» передбачає, що роль хазяїв виконуватимуть тут теперішні господарі «України».

— Останнім часом, — вважає заступник міністра культури Ю.Сердюк, — з'явилася тенденція, яку росіяни називають «собирательством земель», а тут — збиранням всього, що є від культури та інших галузей, до себе. Міністерство мусить мати під собою заклади загальнодержавного значення. «Україна» — урядовий зал. Тут відбуваються різноманітні всеукраїнські акції. Без «України» Міністерство залишиться конторою, яка не зможе вповні впроваджувати свою культурну політику. Що ж до філармонії, то вона має статус національної. А коли так, то, відповідно, значення її загальнодержавне. Тож має виходити на Міністерство культури, хоче хтось цього чи ні. Тому ніяк не можу розділити думку київської адміністрації щодо, м'яко кажучи, переведення цих споруд у повне підпорядкування міста.

Отже, і міністерство, і міська влада настроєні рішуче, і передбачити подальший хід подій досить-таки важко.

У цій справі є ще одна зацікавлена сторона — адміністрація самої «України». Та коментар директора В. Савченка був стислий. Вдалося лише з'ясувати, що він «нічого такого не чув і вважає це питання за надумане».

А жаль, було б таки цікаво знати позицію дирекції. А втім, може, це і є позиція?

Валерій ДРУЖЕНКО.

В номер!

• *Київ*

Законові «Про цивільну оборону» — два роки

1994 року на підприємствах України сталося близько 200 аварій: загинуло більш як 100 чоловік, понад 2000 травмовано. Ці дані наводилися у виступі начальника штабу Цивільної оборони України генерал-майора Віктора Гречанинова на урочистих зборах з нагоди другої річниці ухвалення Закону України «Про цивільну оборону».

За законом громадяни України мають право вимагати від перших осіб держави, уряду, керівників підприємств та установ захисту свого життя та здоров'я від наслідків техногенних катастроф. В Україні питаннями контролю за дотриманням екологічних норм і правил, організації рятувальних робіт та профілактичних заходів у промисловості займаються близько десятка міністерств та відомств. В той самий час Кабінет міністрів передбачає створення на базі штабу ЦО України Міністерства надзвичайних ситуацій, котре взяло б на себе відповідальність за створення єдиної національної системи техногенної безпеки.

Європейське співтовариство намагається координувати свої зусилля з відвернення промислових аварій і катастроф у рамках відповідної частково відкритої угоди Ради Європи. Офіційне підтвердження участі України очікується.

• *Ялта*

Місце зустрічі змінити не можна

Тут проходять урочисті заходи, пов'язані з 50-річчям Ялтинської конференції.

На порядку денному — проведення міжпарламентської асамблеї країн — учасниць Ялтинської конференції та наукового симпозіуму «Кримська (Ялтинська) конференція 1945 року: уроки та перспективи», в якому беруть участь фахівці — геополітики Криму, Росії, України, Білорусі, США, Угорщини та Німеччини, представники ОБСЄ.

• *Сімферополь*

Слов'яни, єднайтеся!

У суботу в Сімферополі почав роботу I Конгрес слов'ян Криму, ініціаторами якого виступили Російська партія Криму та Російська громада Криму. У ньому взяли участь представники Конгресу російських громад і делегати Російської національної єдності, а також білоруської організації «Біла Русь», української партії «Міжрегіональний блок реформ».

• *Луганськ*

Пом'янули Леніна біля ринку

У центрі міста біля обеліска героям Великої Вітчизняної війни зібралося кілька десятків чоловік під червоними прапорами. З мегафона звучали слова осуду політики Президента, плакати таврували ганьбою приватизацію. Таким чином місцеві комуністи відзначили річницю смерті Леніна. Чому ж не біля пам'ятника вождю? (Він, до речі, стоїть метрів за 200 од обеліска). Вочевидь тому, що обеліск височить поряд із Центральним ринком. Туди народ, як завжди, йшов валом. І йшов поряд з мітингуючими. Правда, нечисленні ряди останніх від цього не поповнювались.

Актуально

ЧИМ ближче до 18 лютого, відколи торгівля перейде на розрахунки з покупцями виключно українською валютою, тим суперечливіша інформація з приводу цього в урядових колах. Ми спробували з'ясувати можливу лінію поведінки продавців за валюту після календарного рубікону у генерального директора СП «Ємеля» Олексія ШЕСТОПАЛОВА.

Схоже, нас примусять підвищувати ціни

— Олексію Анатолійовичу, якою буде ваша перша реакція?

— Вона цілком залежатиме від того, які умови буде створено для конвертації валюти. Сьогодні для цього нашому партнеру банку «Інко» потрібно 10—12 днів, але навіть це нас не задовольняє. Підозрюю, що заборона валютних контрактів призведе до подовження терміну конвертації. Якщо це трапиться, контрактні угоди ми будемо вимушені переглядати, що одразу позначиться на асортименті продукції у наших магазинах...

— І на цінах?

— Схоже, що й на них. Адже у магазинів, яким пропонується співробітництво з банківськими установами щодо обмінних операцій, зростають видатки за агентськими угодами, а це відіб'ється на ціні товару.

— Чи не постраждає якість товару?

— Хороше запитання. Бо ми маємо справу з продовольчими товарами, у яких обмежений термін реалізації. Йогурт, наприклад, має термін реалізації три місяці. За таких умов не спрощувати, а ускладнювати механізм реалізації товару принаймні ризиковано.

— Отже?

— Сподіваюсь, що рішення стосовно заборони валютної торгівлі уряд підкріпить більш конструктивними пропозиціями, ніж зараз.

Сергій ВУСАТИЙ.

Київ.

ФЕРМЕРСЬКА КОМУНА?

Ще жива у нас традиція мати щось зразково-показове. Очевидно, показовим буде фермерське господарство, що створюється на околиці села Красне Скадовського району. Його проект розроблено на кошти обласного фонду підтримки фермерства. Зведуться просторий житловий будинок і цілий комплекс господарських споруд — корівник на 50 голів, пташник на 500 гусей, вівчарня, свинарник, сховище для зерна, грубих соковитих кормів, критий майданчик для техніки тощо. Майстри з райрадгоспу вже приступили до роботи. Житиме на зразковому хуторі Анатолій Кравець разом із дружною сім'єю. Цей сімейний фермерський кооператив, створений із трьох самостійних господарств із загальною площею 365 гектарів, може стати місцем паломництва гостей, для яких показуватимуть «паростки нового» на Херсонщині.

Сільські новини

На думку деяких фермерів, зокрема Анатолія Українського, який самотужки, за свої власні кошти (їх ніяк йому не компенсують) уже побудував подібне господарство під Херсоном, перспектива фермерського розвитку не в показових комунах нового зразка, а в цілеспрямованій підтримці кожного господаря. І ось тут якраз і виникають суцільні «закавики». З більш як 3330 фермерів області лише троє звернулися до управління земельних ресурсів облвиконкому про виплату їм компенсації за споруджені господарські об'єкти. Але ніхто не знає, коли вони зможуть одержати ці виплати. Добре, якщо у Києві затвердять план на 1995 рік.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

САМОВИЗНАЧИЛИСЯ!

Асоціацію з виробництва, переробки та реалізації продукції створили 10 господарств і дві сільгоспорганізації Арбузинського району на Миколаївщині. Вона стала, по суті, альтернативною вже наявним державним та комерційним структурам і підприємствам, які, відверто кажучи, більше дбали про своє благополуччя, аніж про поліпшення становища на селі. А відтепер, сподіваються члени асоціації, вони самостійно не тільки визначатимуть технологічну політику на полях і фермах, а й розв'язуватимуть багато інших проблем, аж до матеріально-технічного забезпечення й зовнішньоекономічної діяльності.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаївська область.

Про що говорять

Відлуння чеченських подій докочуються до нашого краю трагічними звістками. За вбитим російським майором Валерієм Борсіним, похованим на батьківщині у приміському селі Гожули,

Зустрів батько сина на цвинтарі...

до Полтави привезли тіло майора російської армії Віктора Булахова, випускника Полтавського вищого військового зенітно-ракетного училища. У місті мешкають його дружина, двоє діток. Загинув 2 січня, коли було вщент розбито його армійський підрозділ, а батько тим часом полетів до сина зустрічати Новий рік. Через місяць зустрів сина... на цвинтарі в Полтаві. Тим часом містом пішли чутки, що справжня кількість земляків убитих на кавказькій війні приховується.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Експрес-опитування

Кияни очікують безробіття

Центр «Демократичні ініціативи» провів опитування киян щодо їхньої думки з приводу можливої перспективи скорочення робочих місць.

Як цілком реальну розглядають для себе перспективу опинитися без роботи 27 % опитаних, ще 30 % не змогли визначитися з відповіддю, 13 % — відповіли, що вони й так безробітні і лише третина — 30 % — вважає, що безробіття їм не загрожує.

За повідомленнями прес-центру «ДІ»

Питання руба

МЕРТВИМ ЧИ ЖИВИМ?

Благочинний фонд спорудження пам'ятника Степанові Бандері у Львові, очолюваний Ігорем Калинцем, звернувся до митців, української інтелігенції із закликом продовжити роботу над проектами пам'ятника Степанові Бандері. Поки що журі не зупинилося на жодному із запропонованих проектів. А місце для пам'ятника вже визначено. Ще у січні 1994 року у сквері на площі Кропивницького встановлено і освячено пам'ятний камінь з відповідним знаком. Фонд закликав меценатів, пожертводавців збирати кошти.

А в селі Дроговиж Миколаївського району споруджено пам'ятний знак на честь незалежності України. Американець українського походження Михайло Костка, який родом із цього села, обіцяв землякам кошти і полегшив клопоти митців, детально вписавши споруду із галицьким левом зверху.

Тим часом фонд «Дитяча надія», зорієнтований на лікування онкологічно хворих дітей, волає про допомогу живим. Лише в грудні у обласній дитячій спеціалізованій лікарні померло троє дітей...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Чого хоче жінка...

... це добре знають у Київській косметологічній лікарні

Про бажання прекрасної половини людства, часом найнеймовірніші, написано романи, поеми, трактати і сатиричні твори. Але є одне абсолютне й непозбутнє їхнє бажання, незалежно від століть і соціальних контактів: бути гарною і молодою. Завжди. Всюди. І на балу, і в черзі за вершковим маслом, що зникає...

Цю споруду на вулиці Богдана Хмельницького, 9 (колишній вулиці Леніна) знають чимало киянок. Київська косметологічна лікарня. Тут є куточок «забугорного» життя: саме такий вигляд, як звикли ми бачити в закордонних фільмах, має новий косметичний салон, що відкрився нещодавно.

Переступивши його поріг, потрапляєш до сяйва дзеркал, нікельованого і білосніжного обладнання, що навдивовижу поєднується з м'якою чорною шкірою крісел.

Незвична для нашого ока машина виконає будь-яку процедуру. Все обладнання та інтер'єр — американські. Препарати і засоби, що живлять і зміцнюють нашу шкіру, — німецькі. А ось руки, які гарантують вам найвищу якість обслуговування — українські. Досвідчений майстер-косметолог Галина Згарда і лікар Олена Кириляк виконають усі ваші бажання.

— Ми хочемо, щоб наші жінки почували себе тут не гірше, аніж їхні європейські подруги в косметичних салонах, — каже головний лікар лікарні Інна Волощенко. — Хай відвідання цього салону стане для них задоволенням, а не доборoм лікувальних процедур. Звичайно, поки що ціна такого відвідання зависока для середньостатистичної українки: близько двох з половиною мільйонів карбованців. Але це незрівнянно менше, ніж у тій самій Європі. А взагалі ми віримо, що колись усі наші жінки зможуть собі це дозволити.

Так, і ми хочемо цього. А чого хоче жінка — того хоче Бог...

Зоя ШАРИКОВА.

Мексиканська «любов» влетить у копієчку

ДЕЯКІ рекламні оголошення все частіше закликають вас зателефонувати за конкретним номером, щоб вислухати гороскоп або взяти участь у телефонному еротичному шоу. Мінзв'язку попереджає, що, набираючи 8—10, а потім пропонований номер, ви телефонуєте за кордон, і часто в такі далекі країни, як Мексика чи Гайана. Це коштує великих грошей. Наприклад, вартість 10-хвилинної розмови із зазначеними країнами 4 млн. крб. А загалом розцінки на міжнародні розмови такі:

Тарифна зона	Тариф за одну хвилину розмови (в доларах США)
1. Східна Європа	0,6
2. Центральна Європа	1,0
3. Західна Європа	1,5
4. Центральна Азія і Близький Схід	2,0
5. Північна Америка	2,5
6. Східна Азія	3,0
7. Африка, Центральна і Південна Америка	3,5
8. Австралія/Океанія	4,0

Громадяни України сплачують телефонні розмови в українських карбованцях відповідно до діючого на момент розмови обмінного курсу, встановленого Національним банком України. (Наприклад, на 25.01.95 — 117 200 карбованців за 1 долар США).

Пільговий тариф (мінус 20 % від загальної вартості розмови) діє щодня вночі (від 23.00 до 6.00), у неділю і святкові дні — цілодобово.

Як нас обслуговують

ПРОКАТили...

НЕЩОДАВНО регіональні управління Державного комітету України у справах захисту прав споживачів перевірили як обслуговують громадян прокатні пункти різних форм власності. Після цього хочеться кричати: до чого ж докотився наш прокат!

З 546 перевірених підприємств (148 — недержавні) у 408 виявлено грубі порушення законодавства або правил обслуговування населення. У більшості пунктів прокату від людей приховують товари, правила обслуговування, ціноутворення, прейскуранти послуг, не мають касових апаратів тощо. Особливо це стосується служб побуту Львівської, Харківської, Донецької, Запорізької, Житомирської, Луганської областей і — як не дивно — нашої рідної столиці — Києва.

Різко скорочується і мережа підприємств та пунктів прокату. За останній час загальна їх кількість зменшилася більш як наполовину. У Хмельницькій області, наприклад, у найбільшій донедавна фірмі «Подолянка», яку очолює В. Степанов, з 16 прокатних пунктів лишилося лише два. Подібне — на Полтавщині, Івано-Франківщині, Севастополі.

Біда ще й у тому, що прокатний фонд практично не оновлюється. Скажімо, у Луганській області понад рік не могли відремонтувати 970 телевізорів, в експлуатації у населення перебуває 850 телеапаратів з простроченим терміном служби, а з людей беруть платню як за «все в порядку». В Одеській області на кінець минулого року не було відремонтовано людям 919 телевізорів і 244 холодильники.

За різні порушення ми притягнули до відповідальності 290 осіб. Винні виплатили 52 мільйони карбованців штрафів. Та що 65,7 мільйона карбованців — господарські суб'єкти. Але хіба цим зарадиш справі?

Лариса ПРОКОПЕНКО,
головний спеціаліст управління Держкомзахисту споживачів.

ЛІВША

Якщо тобі, шановний читачу, доведеться бути у Слов'янську на Донеччині і якщо в тебе розладнався годинник, раджу обов'язково завітати до місцевого курорту. Тут, у відділенні різноманітних водних діювальних процедур «Словкурорту», щоденно чаклує над годинниковими механізмами Сергій Борисович Ушкалов. Ніби той іменитий Лівша.

Любить добродій Сергій свою справу, то й ремонтує годинники, як кажуть, на совість. Сам можу засвідчити — після ремонту в нього мій годинник працює безперебійно вже кілька років поспіль.

Олекса ВАЩЕНКО.

На знімку: Сергій УШКАЛОВ.

Фото автора.

У номер!

• *Донецьк*

Як не дивно — місто будується

1995 року управління капітального будівництва міськвиконкому має намір побудувати близько 200 тисяч квадратних метрів житла. Для цієї програми, за обрахунками фахівців, знадобиться десь 4 трильйони карбованців. Прийнято рішення про залучення для здійснення програми коштів підприємств регіону, пільгових банківських кредитів.

• *Бердянськ*

Спасибі, земляче!

У місті завершено реконструкцію каплиці купців Константинових. Кошти на це дав місцевий підприємець Євген Шаповалов. Освятив каплицю єпископ Запорізький і Мелітопольський Василій. Віднині тут відправлятимуться богослужіння. Окрім каплиці в портовому місті є також діюча церква Різдва Христового, але вона замала. Тому виникла ідея спорудження нового храму. Колишній бердянець, а нині мешканець Відня Л. виділив на будівництво 100 тисяч доларів.

• *Тернопіль*

На зв'язок з супутником

У технологічному інституті машинобудування «Техінмаш» налагоджено виробництво антен супутникового зв'язку. Їх особливість — в оригінальному поворотному пристрої, який автоматично наводить антену на супутник.

На знімку: керівник конструкторської групи Юрій Сидлецький та інженер групи Наталія Ходос готують антену до роботи.

Фото Миколи ЮРЧЕНКА.

• *Чернівці*

Збирайте долари на телефон

Майже 300 доларів доведеться викласти тому буковинцеві, який захоче мати іменний телефон. Його господар зможе продати, переоформити або передати такий номер, одне слово, розпоряджатися ним на власний розсуд. Чернівецькі зв'язківці спільно з голландсько-американською фірмою обіцяють, що іменні телефонні номери з'являться уже цього року.

• *Євпаторія*

Може, щось і вийде

Експеримент з поліпшення життєдіяльності міста проведе місцева влада Євпаторії. За погодженням з представництвом республіки, до комунальної власності курорту передають підприємства, що забезпечують його життєдіяльність — транспортні, будівельні, водо- та теплопостачальні, підприємства харчової промисловості та великі магазини. Місто візьме на себе управління спочатку майже десятьма підприємствами й організаціями, для управління якими є кадри й досвід.

Рівень життя

І це — у «найдешевшому» місті

Миколаївський центр з вивчення громадської думки «Наваль-експерт» провів дослідження з вартості мінімального «споживчого кошика» у місті. Розрахунки виконані за методою, розробленою фахівцями Всесвітньої організації охорони здоров'я для середньоєвропейської кліматичної зони. Отже, у січні 1995 року вартість мінімальної місячної норми споживання продуктів для середнього жителя становила 4 мільйони 236 тисяч карбованців. Порівняно з попереднім місяцем це більше на 41 %. Вартість споживчого кошика у січні зросла у 5 разів порівняно з вереснем минулого року.

А ось аналіз динаміки вартості споживчого кошика у валютному вираженні. Приміром, у вересні за ринкового курсу американського долара у 65 тисяч карбованців вартість споживчого кошика в доларовому еквіваленті становила 12,9 долара; у січні за ринкового курсу долара 158 тисяч карбованців вартість споживчого кошика становила 26,8 долара.

Тобто купівельна спроможність долара за останні чотири місяці знизилася у два рази. Хоча, на думку українських соціологів, Миколаїв — одне з найдешевших міст України.

Базарний день

Ціни основних продуктів харчування на ринках України (6.02.)

	Луганськ	Луцьк	Херсон	Сімферополь	Харків	Київ, Лук'янівський р-к
Яловичина	190-195	190-195	190	220-250	250	240-280
Свинина	200-220	200-220	200	250-300	325	180-350
Кури	250-270	250-270	160	350	500	650-850
Сало	180-190	180-190	130	170-200	170	140-160
Яйця(1дес.)	90	115-120	100	110-120	120	110
Олія (1 л.)	90	120	190	100-110	90	130-140
Масло вершкове	600	350	400	500-550	600	500
Сметана	400	180-200	160	250-280	400	150-170
Сир жирний	300	100	120	350-400	260	150
Картопля	50	20	30	45-50	45	35
Часник	350-400	230-250	130	150-180	100	-
Морква	50-60	45-50	25	30-35	-	25
Цибуля	25-30	50	25	35-40	40	50
Яблука	60-300	60-70	60	80-120	200	40-180

Прогноз тижня

Суперечки можуть бути розв'язані без крові

З усіх територіальних проблем три мають можливість бути в недалекому майбутньому розв'язані без застосування зброї. Підстави для таких оптимістичних думок дають повідомлення про бажання сторін нарешті домовитися за столом переговорів.

Після активних посередницьких зусиль дипломатів низки латиноамериканських країн та Сполучених Штатів майже припинилися бойові дії на перуано-еквадорському кордоні. Тим самим з'явилися передумови для демілітаризації зони прикордоння та подальшого вироблення миротворчого плану. За тисячі кілометрів через океан в Ер-Ріяді тривають нові спроби врегулювання територіальних претензій між Єменом та Саудівською Аравією. Взаємини двох країн загострилися через незамаркований кордон в кількох районах в північно-східній частині. Оптимістичні заяви висловлюють представники обох сторін, але Дамаск і Каїр, які виступають посередниками на цій зустрічі, поки що натякають тільки на перші успіхи.

Одне з найбільш втішних повідомлень надійшло з Таллінна. Керівництво цієї країни наголосило, що готове не підіймати територіальних питань з Москвою, якщо Росія визнає Тартуський мирний договір від 2 лютого 1920 року. Сучасна Естонська Республіка вважає себе правонаступницею довоєнної Естонії. Кремль поки що мовчить. Але відомо, що свого часу Москва визнала такий документ з Фінляндією.

Політикам потрібно пам'ятати, що окрім формального поняття кордон, в прикордонні живуть громадяни їхніх країн, яких не повинні тривожити дипломатичні суперечки...

Тарас ПЕТРІВ.

НЕ ВАРТО СТРИМУВАТИ УКРАЇНУ НА ПІВДОРОЗІ

Після тривалої дискусії в страсбурзькому Палаці Європи учасники сесії Парламентської Асамблеї Ради Європи прийняли резолюцію, яка зупиняє розгляд заявки Росії щодо вступу до цієї впливової європейської організації. Разом з тим, незважаючи на агресивні висловлювання з приводу Риги члена російської делегації В. Жириновського, учасники форуму вирішили прийняти Латвію 34 членом свого «клубу». В роботі Парламентської Асамблеї у Страсбурзі брали участь депутати Верховної Ради України, які мають статус спеціальних запрошених. Українські парламентарії, крім участі в сесійних засіданнях, мали низку зустрічей з офіційними представниками Ради Європи, під час яких обговорювали шляхи інтенсифікації процесу приєднання нашої держави до цього європейського форуму.

Якщо підійти до справи неформально, то Україна вже нині відповідає основним нормам Ради Європи: відбулися вільні вибори, нема значних порушень прав людини, триває новітній конституційний процес. Про це йшлося під час нещодавньої зустрічі членів Комісії Верховної Ради у закордонних справах і зв'язках з СНД з політичним радником директорату РЄ Іржі Воглом. Київ дотримується всіх вимог Страсбурга. Наміри України якомога швидше приєднатися до «європейського клубу» підтримують представники як правого, так і лівого спектрів українських політичних кіл. Так, за словами Євгена Мармазова, керівники Ради Європи не повинні «пригальмовувати» вступ України, віддаючи перевагу в цьому Росії. (Адже нічого не сталося, коли Україна першою зуміла підготувати і підписати Угоду про партнерство і співробітництво з Європейським Союзом).

Дехто вважає, що основна вада нашої держави це те, що у неї ще немає нової Конституції. Але, на думку Сергія Головатого, такі підходи були б неправильними по суті. Бо якраз на прикладі нашого північно-східного сусіда можна побачити, що не завжди там, де прийнято новий Основний Закон, реалізовуються принципи Ради Європи. А в Україні, хоча конституційний процес не завершено, робота триває і на розгляд парламенту вже запропоновано Закон про владу. (Між іншим, Польща стала членом РЄ, маючи тільки Малу Конституцію).

Голова Комісії у закордонних справах і зв'язках з СНД Борис Олійник наголосив, що, незважаючи на деякі джерела внутріполітичної нестабільності, наша держава чітко дотримується правил цивілізованого світу. Зокрема, експерти РЄ мають можливість вивчати становище в Криму.

Україна має всі можливості бути прийнятою до Ради Європи, вважає Іржі Вогл. У першій половині березня на бюро Парламентської Асамблеї РЄ можуть розглядатися доповіді експертів, які вже працювали в Україні, але для цього їм не вистачає деяких документів з Києва. Окрім того, три доповідачі, що вивчатимуть нинішній стан українського суспільства відповідно до вимог РЄ, готові приїхати в Україну. І якщо робота буде швидко завершена, то в червні питання вступу України до Ради Європи може бути винесене на пленарне засідання. На остаточне рішення дуже впливатиме і те, як піде надалі конституційний процес. Але просто формального підходу РЄ не буде.

Окрім доповіді експертів Ради Європи, варто було б, щоб на одному з пленарних засідань Парламентської Асамблеї виступив міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко і більш детально поінформував учасників цього зібрання про нинішнє становище в нашій державі. У червні планується відкриття Палацу Прав людини у Страсбурзі, тож досить доречним було б саме на червневій сесії Парламентської Асамблеї виступити Голові Верховної Ради Олександрові Морозу. Тоді і розглянули б заявку про вступ України до РЄ. Асамблея Ради Європи засідатиме ще у вересні. Але чого чекати осені?..

Іван ТАРАСОВ.

ЯКБИ ЗОЛОТА ТА БІЛЬШЕ!

ЗОЛОТО І СРІБЛО можна видобувати з відходів виробництва. Саме таким чином у Казахстані розраховують поповнити запас дорогоцінних металів (близько трьох тонн золота і п'ятнадцяти тонн срібла щорічно). Таку ідею високо оцінив Президент Республіки Казахстан Нурсултан Назарбаєв.

Спеціальним урядовим рішенням казахстансько-канадському спільному підприємству «Казголд» надано виняткове право на використання відходів леніногорського поліметалевого комбінату (Східно-Казахстанська область) з метою вилучення з них коштовних металів. Протягом 15 років підприємцям і промисловцям двох країн належить, ввівши до ладу великий виробничий комплекс, переробити близько ста мільйонів тонн гірничої маси, що являє собою відвали збагачених руд. Це дасть змогу республіці щорічно отримувати додатково близько трьох тонн золота і 15 тонн срібла.

Продукцію спільного підприємства купуватиме національний банк країни за денною ціною, зафіксованою на лондонській біржі металів у день торгівлі, що передує даті купівлі чергової партії. Згідно з розподілом акцій, за роки реалізації спільного проекту поліметалевий комбінат отримає 75 мільйонів доларів США, республіка у вигляді різних податків — близько 104 мільйонів, а канадська сторона, представлена провідною міжнародною гірничовидобувною корпорацією «Пегасус гоулд інкорпорейтед», — 87 мільйонів американських доларів.

Організація спільних із країнами далекого зарубіжжя підприємств стала пріоритетним напрямом розвитку золотовидобувної галузі промисловості Казахстану. Найбільшою є фірма «Алтин-Тас», створена казахстанською акціонерною компанією «Алтин-Алмас» та австралійською корпорацією «Мунстоун холдинг Лтд.», що веде видобуток та розвідку золота на величезній території у 56 тисяч квадратних кілометрів у Джамбулській області.

ВИСТАВКА — ШЛЯХ ДО УСПІХУ

Як показали дослідження, міжнародні виставки впливають не лише на престиж даної країни, а й допомагають поліпшити її економіку — визначити конкурентоспроможність зразків, що виставляються, допомагають у підписанні вигідних контрактів, у пошуках ділових партнерів.

Ось уже понад три роки в Україні успішно працює представництво німецької виставочної фірми «Новеа інтернаціональ». Визначилися основні теми виставок, які регулярно проводяться у тісній співпраці з Торгово-промисловою палатою України та концерном «Украгробіржа» — товари народного споживання («Консімекс»), медобладнання («Інмед»), сільгосптехніка («Сільгосп»), технології виробництва продуктів харчування («Інпродмаш») та ін.

Виставочні заходи «Новеа інтернаціональ» завжди приваблюють зацікавлених фахівців. Діяльність фірми продовжуватиметься і 1995 року. Так, у травні відбудуться міжнародні виставки «Консімекс» і «Електро-95», які проходитимуть у Національному виставочному центрі (колишня ВДНГ). Спільно з німецькою фірмою «IFS» буде проведено виставку «Інмед-95», яка вже стала традиційною, у Палаці спорту.

Виставочна діяльність Торгово-промислової палати відома не лише в нашій країні, а й за кордоном. Заплановані на найближче півріччя виставки викличуть безперечно інтерес. У лютому спільно з виставочною фірмою «Примус» відбудеться виставка «Все для автомобіля». Слідом за нею у квітні чергова виставка — «Сучасний дім», що проходитиме за сприяння дієї ж фірми.

ТПП спільно з фірмою «Інформсис» підготує в лютому виставку «Київські контракти». Її девіз — відпочинок, туризм, розваги.

Інна ХАЛІФ.

Хроніка. Факти. Події

● *Москва*

Без права експорту

Реєстрацію спецекспортерів нафти на сьогодні припинено цілком і жодним новим організаціям право експорту цього палива не надавали, повідомив журналістам міністр зовнішніх економічних зв'язків РФ Олег Давидов. Нині в Росії право експорту нафти мають лише 14 організацій — 8 виробників нафти та 6 великих торговельних компаній, які протягом кількох років довели своє право займатися постачанням цієї сировини, виконуючи всі свої зобов'язання перед державою.

● *Каїр*

Несподівані пропозиції палестинців

З пропозицією створити конфедерацію між Йорданією, Ізраїлем і палестинцями виступив постійний представник Палестини при Лізі арабських держав (ЛАД) генеральний секретар Палестинської національної ради М. Субейх. Виступаючи на прес-конференції в Каїрі, він висловив думку, що без подібного тристорого союзу «не буде повної стабільності й довіри між країнами регіону». Конфедерація, вважає М. Субейх, зміцнить і довіру до палестинського народу, бо в рамках створеного об'єднання має бути надана повна свобода співробітництву. При цьому жодній із сторін не слід побоюватися асиміляції.

Рейтер.

● *Таллінн*

Хто стане громадянином

Президент Естонії Леннарт Мері підписав указ про набуття чинності нового закону про громадянство. Прийнятий парламентом, він розпочне діяти з 1 квітня. За ним, уроджені громадяни не можуть бути позбавлені громадянства, тоді як натуралізованим громадянам може бути відмовлено в естонських паспортах у разі низки порушень, включно з поданням зумисно неправдивих біографічних відомостей. Претендентам на здобуття естонського громадянства треба буде скласти два іспити — з естонської мови і знання естонської Конституції та інших основних законів.

● *Ташкент*

Сформовано вищий орган законодавчої влади

Завершилося формування вищого органу законодавчої влади Узбекистану — Олій Мажлісу. У його складі — 250 депутатів. Від Народно-Демократичної партії обрано 69 депутатів, від партії «Ватан тараккієті» — 14, від місцевих представницьких органів влади — 167 депутатів. Перше засідання першої сесії Олій Мажлісу відбудеться 23 лютого. Для підготування проекту порядку денного та інших документів сесії утворено робочу групу.

Експрес-інтерв'ю

ПЕРЕЯСЛАВСЬКА РАДА: ЧАС ПОЗБУТИСЯ МІФІВ

УКРАЇНО-РОСІЙСЬКА наукова конференція у Москві була присвячена 340-річчю Переяславської ради й зібрала вчених з Інституту історії України НАН України та Інституту російської історії РАН. Кореспондент «Голосу України» Лілія ГЕОРГІЄВА зустрілася з членом оргкомітету, радником з питань культури та освіти українського посольства у РФ Віталієм КРИКУНЕНКОМ й попросила його розповісти про хід конференції.

— Хотів би відразу звернути увагу: лейтмотивом цієї нашої роботи можна вважати слова члена-кореспондента Російської академії наук О.Сахарова, який, відкриваючи конференцію, зазначив, що сьогодні настав час звернутися до вивчення справжніх, а не міфологізованих відносин між Україною та Росією, осягнення всієї глибини їх драматичного й суперечливого розвитку в період після 1654 року.

— Тож ішлося не лише про давні часи, але й про історичну перспективу, про можливість співіснування двох народів в єдиній чи в самостійних державах!

— Звичайно. І в цьому контексті вельми добре сказав директор Інституту історії України В.Смолій: в оцінці деяких подій середини XVII століття важливо виходити з того, що україно-російський договір визнавав тоді існування Української держави, можливість її розвитку самобутнім шляхом. Інше питання, чи мала Україна таку перспективу в складі Російської держави? Історія вже дала однозначну відповідь. І трагічні події середини XVII століття засвідчили, що й після так званого «возз'єднання» національно-визвольна боротьба українського народу, розпочата 1648 року, тривала.

Інформація про випуск інвестиційних сертифікатів інвестиційними фондами

«Укоопінвест-Постачмаш» та «Укоопінвест-Промторг»

1. Відомості про інвестиційні фонди

1.1. Повне і скорочене найменування:

Закритий інвестиційний фонд «Укоопінвест-Постачмаш» (скорочено ЗІФ «Укоопінвест-Постачмаш»);

Закритий інвестиційний фонд «Укоопінвест-Промторг» (скорочено ЗІФ «Укоопінвест-Промторг»).

1.2. Організаційно-правова форма — закриті акціонерні товариства.

1.3. Тип інвестиційних фондів — закриті інвестиційні фонди. Строк припинення діяльності фондів як закритих 1 січня 2000 року, але не раніше закінчення приватизації державного майна України.

2. Зміст інвестиційних декларацій

2.1. Місцезнаходження інвестиційних фондів:
252001, м. Київ, вулиця Хрещатик, буд. 7/11.

2.2. Статутний капітал інвестиційних фондів — 120.000.000. (сто двадцать мільйонів) карбованців у кожному фонді:

2.3. Основні напрями діяльності інвестиційних фондів:

акумулювання фінансових ресурсів шляхом випуску інвестиційних сертифікатів, їх продаж і обмін на приватизаційні папери;

акумулювання й розміщення приватизаційних паперів;

інвестування ресурсів у цінні папери, нерухомість, об'єкти приватизації.

2.4. Цілі інвестиційної діяльності:

забезпечення прибутковості вкладів і приросту вкладених коштів.

2.5. Обмеження інвестиційної діяльності встановлюються згідно з п.17 положення «Про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії», затвердженого Указом Президента України від 19.02.94 р., № 55/94.

2.6. Порядок продажу інвестиційних сертифікатів:

інвестиційні сертифікати реалізуються за кошти учасників та приватизаційні папери;

продаж інвестиційних сертифікатів організовує й здійснює інвестиційний керуючий — інвестиційна компанія «Укоопінвест».

2.7. Повідомлення про випуск інвестиційних сертифікатів.

Інвестиційні сертифікати випускаються в кількості 36 000 (тридцять шість тисяч) штук на загальну суму 1 800 000 000 (один мільярд вісімсот мільйонів) карбованців кожним фондом.

Категорія інвестиційних сертифікатів: іменні інвестиційні сертифікати.

Номінальна вартість одного інвестиційного сертифікату 50 000 (п'ятдесят тисяч) карбованців.

Початок продажу з 20 січня 1995 року.

Максимальна кількість інвестиційних сертифікатів, дозволених для придбання одним інвестором — 3 600 штук.

2.8. Зобов'язання по викупу інвестиційних сертифікатів:

інвестиційні сертифікати випускаються для здійснення спільного інвестування і підлягають вільному перепродажу й обігу;

інвестиційні сертифікати підлягають викупу фондом з 1 січня по 31 грудня 2000 року, але не раніше закінчення приватизації державного майна України;

інвестиційні сертифікати викуповуються за ціною, яка дорівнює вартості чистих активів, але не нижча за номінальну.

2.9. У випадку, коли вартість майна при ліквідації Фондів, у розрахунку на один інвестиційний сертифікат нижча за його номінальну вартість, різниця власникам інвестиційних сертифікатів покривається за рахунок коштів засновників.

2.10. Місце, термін та порядок виплати дивідендів.

Учасникам не гарантується фіксований розмір дивідендів.

Фактичний розмір дивідендів, який отримується від результатів діяльності фондів, сплачується один раз на рік, починаючи з травня по червень місяць, через каси інвестиційного керуючого ІК «Укоопінвест», її філіалів або поштовим переказом. Місце виплати дивідендів — м. Київ, вул. Хрещатик, буд. 7/11.

Дані про розмір дивіденду, що виплачується, публікуються у засобах масової інформації.

2.11. Спеціальні або резервні фонди інвестиційними фондами не створюються.

3. Дані про емісію інвестиційних сертифікатів

3.1. Загальна сума випуску (емісії) інвестиційних сертифікатів складає 1.800.000.000 (один мільярд вісімсот мільйонів) карбованців по кожному фонду.

Категорія — іменні інвестиційні сертифікати, серія СА. Загальна кількість інвестиційних сертифікатів — 36 000 (тридцять шість тисяч) штук по кожному фонду.

Номінальна вартість — 50 000 (п'ятдесят тисяч) карбованців.

3.2. Запланований курс одного інвестиційного сертифіката на початок продажу — перші 10 календарних днів номінальною вартістю, далі по курсу, виходячи з попиту та пропозиції.

3.3. Максимальна кількість інвестиційних сертифікатів, дозволених для придбання одним інвестором — 3600 штук.

4. Перелік і результати попередніх емісій цінних паперів, а також розподіл цінних паперів за видами

4.1. Перші емісії цінних паперів інвестиційних фондів «Укоопінвест-Постачмаш» та «Укоопінвест-Промторг» проведені з метою формування статутного капіталу фондів. Кожним фондом було випущено 2400 (дві тисячі чотириста) простих іменних акцій серії А номіналом 50 000 (п'ятдесят тисяч) карбованців кожна — на загальну суму 120 000 000 (сто двадцять мільйонів) карбованців. Усі акції розподілені між засновниками.

4.2. Попередніх випусків інвестиційних сертифікатів не було.

5. Відомості про засновників

5.1. Засновниками інвестиційних фондів «Укоопінвест- Постачмаш» та «Укоопінвест-Промторг» виступають юридичні особи України, а саме:

Центральна спілка споживчих товариств України (Укоопспілка), м. Київ, вул. Хрещатик, буд. 7/11, частка в статутному фонді по 51 % в кожному фонді;

Інвестиційна компанія «Укоопінвест» (закрите акціонерне товариство), м.Київ, вул. Хрещатик, буд. 7/11, частка в статутному фонді по 24 % в кожному фонді;

Республіканське постачально-виробниче об'єднання спільних підприємств «Укооппостачмаш», м. Київ, вул. Хрещатик, буд. 7/11, частка в статутному фонді ЗІФ «Укооопінвест-Постачмаш» — 25 %;

Українське комерційно-виробниче об'єднання Укоопспілки «Укооппромторг», м. Київ, вул. Хрещатик, буд. 7/11, частка в статутному фонді ЗІФ «Укоопінвест- Промторг» — 25 %.

6. Органи управління та контролю інвестиційних фондів

6.1. Загальні збори засновників — вищий орган управління фондів.

6.2. Спостережна рада у кожному фонді в кількості 3 чоловік обрана з метою контролю за діяльністю інвестиційного керуючого та захисту інтересів учасників.

6.1. Дирекція — виконавчий орган фондів здійснює керівництво їх поточною діяльністю.

Дирекція вирішує всі питання діяльності Фондів, крім тих, що належать до виняткової компетенції загальних зборів.

Директор ЗІФ «Укоопінвест-Постачмаш» — Поліщук Валентин Дометійович.

Директор ЗІФ «Укоопінвест-Промторг» — Борденюк Євгенія Миколаївна.

6.2. Ревізійна комісія в кількості 3 чоловік обрана для контролю за фінансово-господарською діяльністю дирекцій фондів.

Голови ревізійних комісій:

у ЗІФ «Укоопінвест-Постачмаш» — Щербак Ніна Данилівна, головний бухгалтер Броварського заводу торгового машинобудування;

у ЗІФ «Укоопінвест-Промторг» — Зарубенко Людмила Вікторівна, провідний економіст «Укооппромторга».

7. Відомості про інвестиційного керуючого

Інвестиційна компанія «Укоопінвест» (закрите акціонерне товариство), 252001, м. Київ, вул. Хрещатик, буд. 7/11, зареєстроване 9 серпня 1994 року, свідоцтво № 21639545, розрахунковий рахунок № 467004 АБ «Укоопспілка», МФО 322625.

Дозвіл на здійснення діяльності з випуску та обігу цінних паперів № 445 від 24 жовтня 1994 року, виданий Міністерством фінансів України.

8. Відомості про депозитарій

Депозитарієм інвестиційних фондів є комерційний банк «Укоопспілка», м. Київ, вул. Хрещатик, буд. 7/11.

Номер і дата державної реєстрації — № 204 від 25.10.1993 р

Банківські реквізити — к/р 800161529 в обласному управлінні Національного банку України, МФО 322625.

Засновниками депозитарія є Укоопспілка, Кримспоживспілка та 21 облспоживспілка.

9. Права власників інвестиційних сертифікатів

9.1. Інвестиційний сертифікат дає власнику (учаснику фонду) право на одержання дивідендів, а також одержання відповідної частки майна фонду у випадку його ліквідації.

9.2. Власники інвестиційних сертифікатів мають право:

одержувати інформацію про діяльність фонду;

придбавати на пріоритетній основі додатково випущені інвестиційні сертифікати;

здійснювати перепродаж інвестиційних сертифікатів.

10. Відомості про аудитора

Аудиторська фірма «Аудит-Торг» (товариство з обмеженою відповідальністю) має ліцензію на аудиторську діяльність серії АБ № 000067, видану Аудиторською палатою України 10 березня 1994 року.

Місцезнаходження аудиторської фірми: м. Київ, вул. Берлінського, буд. 19.

Доводимо до відома всіх зацікавлених організацій та осіб,

що орендне підприємство «Діпроцивільпромбуд» реорганізоване в закрите акціонерне товариство «Гіпроцивільпромбуд». Рішення про це прийнято на Установчих зборах акціонерів 27 жовтня 1994 року. АТ зареєстровано Виконавчим комітетом Шевченківської районної Ради народних депутатів м. Києва, свідоцтво № 02497697 від 29 грудня 1994 року. Юридична адреса: 252601, Київ-54, вул. Гоголівська, 22-24.

АТ «Гіпроцивільпромбуд» зберігає і виконує всі договірні зобов'язання ОП «Діпроцивільпромбуд».

Арбітражним судом Львівської області порушено справу № 2/1105 від 07.12.1994 року про банкрутство ТзОВ «Центр техніки» (юридична адреса: 290018, м.Львів, вул. Бр. Міхновських, 38/4; банківські реквізити: р/р 407915 у Львівській філії Електронбанку, МФО 325398).

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів і можливих санаторів упродовж місяця з дня публікації за адресою: м.Львів, вул. Винниченка, 3.

Арбітражним судом Львівської області порушено справу № 2/1104 від 07.12.94 р. про банкрутство будівельно-виробничого малого підприємства «Будсервіс» (юридична адреса: 290046, м.Львів, вул. С.Бандери, 12, адміністративно-господарський корпус, 13, кімната 2, банківські реквізити: р/р 3609786 у Львівському облуправлінні Укрсоцбанку, МФО 325019).

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів і можливих санаторів упродовж місяця з дня публікації за адресою: м.Львів-4, вул.Винниченка, 3.

Арбітражним судом Львівської області порушено справу № 2/1103 від 07.12.94 р. про банкрутство ТзОВ «Тандем» – засновники Бойко П.Г., Шабельников Ю.І. (юридична адреса: м.Львів-3, аеропорт, а/с 1209; банківські реквізити: р/р 000467025 в КБ «Львів-Вест» м.Львова (нині Львівська філія Електронбанку, МФО 325398).

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів і можливих санаторів упродовж місяця з дня публікації за адресою: м.Львів-4, вул.Винниченка, 3.

ЭТО НЕ ТРАСТ — ЭТО ИПОТЕЧНЫЙ БАНК

150 %
240

Свободные средства — на ДЕПОЗИТ
Сберегательные СЕРТИФИКАТЫ обеспечивающие льготное налогообложение

Сроки: от 15 дней до 3 месяцев
Минимальный взнос: 500 млн. крб.

г.Киев, ул. Межигорская, 83
(Ст. Метро "Т.Шевченко")
Тел.:(044) 431 0811; 417 7013
Факс: 417 7013

АО «Украгрострой»
реализует со склада в Киеве:

- краски офсетные полиграфические различных производителей;
- бумагу офсетную, газетную, мелованную различных форматов (производства России и Финляндии);
- бумагу офсетную, газетную (производства Швеции).

Тел: (044) 483-95-94; 488-51-66; 488-70-54.
Тел./факс: (044) 488-75-67.

МІЖНАРОДНИЙ ЯРМАРОК

Міст

Запрошуємо до Луцька !

2–5 березня 1995 р.
МІЖНАРОДНИЙ ЯРМАРОК
"Дім твоєї мрії"

6–9 квітня 1995 р.
МІЖНАРОДНИЙ ЯРМАРОК
"Мода: весна–літо '95"
МІЖНАРОДНИЙ ЯРМАРОК
"Побутова хімія, парфюмерія, галантерея, фармацевтика"
МІЖНАРОДНИЙ БАГАТОГАЛУЗЕВИЙ ЯРМАРОК
"МІСТ"

25–28 травня 1995 р.
ЛЮБЛІНСЬКИЙ БАГАТОГАЛУЗЕВИЙ ЯРМАРОК
"МІСТ'95" у Луцьку

Виняткова нагода показати себе і встановити ділові контакти з підприємцями та бізнесменами України та зарубіжжя.

Організатори:
Волинський облвиконком
Луцький міськвиконком
Україна 263025 м.Луцьк, а/с 70
тел.(03322) 2-49-97, 2-45-20;
факс (03322) 2-43-84.
ЕДАМ СВІТ

Найбільша розкіш — спілкування!

«Oticon» – це визнання в 140 країнах світу, найновіша мініатюрна технологія.

Слуховий апарат **«Oticon»** компенсує втрачений слух.

Адреса: Україна, 252057, м. Київ, вул. Академіка Янгеля, 16/2 (поліклініка КПІ)

Aurora
Тел.: 274-1242, 274-5983
274-6098; 441-9573
Факс (044) 274-3979
ЦЕНТР СЛУХОВОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ «АВРОРА»

Реалізуємо або обмінюємо на продукти харчування

Трактори МТЗ-80 УК, Л; МТЗ-82 Л,
мотоблоки МТЗ-12; МТЗ-08 БС,
автомобілі ЛуАЗ-969 М,
підшипники 210; 305; 308; 5324.

Телефони у Луцьку:
(03322) 4-33-84, 3-10-46, факс 4-42-57.

ОАО «Лозовский кузнечно-механический завод»
г. Лозовая Харьковской области

реализует и принимает заказы

на изготовление ведущих мостов и карданных передач тракторов Т-150, дорожно-строительной техники, автобусов и автопогрузчиков.

Много лет мы являемся единственным изготовителем и поставщиком ведущих мостов для ХТЗ, ЛАЗ, концерна «Амкодор» Беларусь и других производителей дорожной техники.

Тел./факс: (05745) 2-67-80, 2-68-62. Тел.: (05745) 2-33-63.

МЫ БЛИЖЕ, ЧЕМ ШВЕЙЦАРИЯ!

PAREX BANK

СПРАВКИ О ТЕКУЩИХ КУРСАХ
тел. 213534
КОДИРОВАННЫЕ СЧЕТА
тел. 210779
НАЛИЧНАЯ ВАЛЮТА ЗА БЕЗНАЛИЧНУЮ
тел. 223378
КОНВЕРТАЦИЯ ВСЕХ ВАЛЮТ
тел. 213768
МЕЖДУНАРОДНЫЕ ПЛАТЕЖНЫЕ КАРТОЧКИ VISA, MASTERCARD
тел. 229533

ул. Смилшу 3, Рига LV-1522, Латвия
Тел.: (3712) 228672, 222289, 222291
Факс: 215201, 222464, 220182

САМЫЙ КРУПНЫЙ СКЛАД
запасных частей к болгарским погрузчикам

- около **150** наименований з/ч по каталогам "БАЛКАНКАРА"
- а также авто- и электропогрузчики:
  - ДВ 1788.33 (грузоподъемность - 3 т.)
  - ДВ 1621.28 (г/п - 1,25 т., работа в ж/д вагонах)
  - ЕВ 818.56 (г/п - 1 т., 3-х сторонняя обработка груза)
- электротельферы г/п 0,5 - 5 т.

Постоянно в продаже:
ТЕЛЕЖКИ ГИДРАВЛИЧЕСКИЕ (2т)
для магазинов, складов, баз.
Покупаем списанные погрузчики

348047, Луганск, ул. Кошевого, 32.
Факс: (0642) 54-73-02 Телекс: 118028 START UX
Тел.: 54-70-72, 54-03-45, 54-01-02, 54-00-71

Предприятие реализует

насосы и запасные части производства Бобруйского машиностроительного завода со склада в г. Белая Церковь, автомобили марки ГАЗ-САЗ-4509 (самосвал, дизель).

Возможен бартер.
Справки по телефонам:
(04463) факс/тел.: 5-16-05;

Внимание! Официальный дилер фирмы «Сталь» (Нижний Новгород) продает со склада в Киеве

- пилы для вертикальных пилорам;
- ленту по дереву, металлу;
- пилы круглые;
- ножи для шпона, для фрезерования;
- пилы двуручные.

Принимаем заявки на поставку в 1995 году инструмента для деревообработки, камнеобработки, а также для целлюлозно-бумажной промышленности.
Факс (044) 265-44-94,
тел: 265-27-36; 265-89-60.

Фирма "ВЕНА" продает

СТЕКЛОТКАНЬ различных марок

ВОЗМОЖНА ДОСТАВКА

Тел. в г. Чернигове
(04622) 7-32-62,
7-38-29;
факс 7-25-87.

Бухгалтерський програмний комплекс «Дебет Плюс»

призер всеукраїнського конкурсу

- — всі розділи обліку;
- — потужна аналітика;
- — валютний облік.

НАШ КОМПЛЕКС ДЛЯ НАЙВИБАГЛИВІШИХ КЛІЄНТІВ.
252006, Київ-6, вул. Тверська,6, кім.311.
тел./факс (044) 269-11-31.

Фирма «Ятрань»

реализует пишущие машинки с любыми шрифтами.

Тел. (044) 412-16-70.

ФИНАНСОВАЯ ГРУППА КОНВЕРТИРУЕТ

БЕЗНАЛИЧНЫЕ КАРБОВАНЦЫ В НАЛИЧНЫЕ ДОЛЛАРЫ И РУБЛИ

ПРОПЛАЧИВАЕТ КОНТРАКТЫ ПО РОССИИ И ЗА РУБЕЖ ЗА НАЛИЧНЫЕ И БЕЗНАЛИЧНЫЕ ДОЛЛАРЫ И РУБЛИ

(095) 206-7923
ТЕЛ. (095) 924-4023

Українсько-польське СП «Едам — Світ» проводить набір торгових агентів в Україні та за її межами.

На адресу 263025, м.Луцьк-25, а/с 70 необхідно надіслати:

1) заяву,
2) автобіографію,
3) фотокартку.

Термін подачі заяв до 15 лютого 1995 р.
(03322) 2-49-97; 2-46-18.

Реклама в газете «Голос Украины».
Телефон 441-89-34. Факс 449-85-62.

Розмови про екологічну безпеку виконують ту роль, що вибачення стародавніх мисливців перед ведмедем, якого убивають, — таку думку проводить народний депутат України Георгій Філіпчук.

10 стор.

Держава залишається в 1995 році боржником усіх сфер бюджетного асигнування.

15 стор.

Указ Президента України «Про регулювання бартерних (товарообмінних) операцій у галузі зовнішньоекономічної діяльності».

13 стор.

ДЕРЖАВА І ПРАВО

Цифри і факти

Нинішня Верховна Рада України з початку своєї діяльності ухвалила:

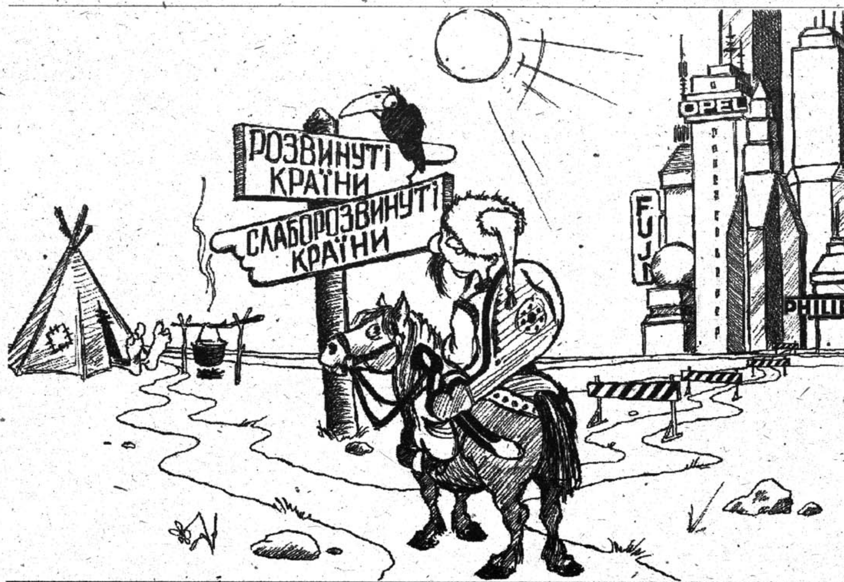
на першій сесії 27 законів і 115 постанов,

на другій сесії 51 закон і 100 постанов.

Нинішнього року з початку роботи третьої сесії парламенту прийнято 8 законів, крім того, 7 законопроектів розглянуто у першому читанні. Ухвалено 22 постанови.

ЛІВОРУЧ ПІДЕШ.., ПРАВОРУЧ ПІДЕШ...

У кожного своя думка, свій погляд, свої оцінки наших проблем. Вони — як на долоні у депутатських виступах, котрі ми пропонуємо сьогодні в новому розділі газети «Держава і право» (9—16 стор.).

О. ЄЛЬЯШКЕВИЧ: «І тоді бути непорядним буде невигідно і неможливо»

У НИНІШНІЙ гострій дискусії про приватизацію, як на мене, надзвичайно важливою є ставлення до неї молоді. Адже їй належить майбутнє, їй добудовувати те, що ми тільки-но починаємо споруджувати. І особливо важлива думка молодих політиків, народних депутатів України. Олександрові Єльяшкевичу ще немає тридцяти. Проте він має вже певний досвід економічної діяльності. Працював старшим економістом, начальником економічної служби, заступником директора з економіки одного з підприємств Херсона. Нині він член фракції Верховної Ради «Реформи». Його роздуми про приватизацію, аргументи доцільності проведення її здалися мені вельми переконливими. Гадаю, й вам, читачі, особливо завзятим супротивникам приватизації взагалі, буде корисно й цікаво їх узнати.

—Приватизація — не самоціль. Це один з найважливіших елементів ринкових реформ. Тільки проводячи їх у комплексі, у взаємозв'язку й взаємозалежності, можна чекати позитивного результату. Для того, щоб приватизація проходила справедливо, ефективніше треба, щоб у нас нормально пройшла приватизація шляхом сертифікатів. Люди, які мають вклади в ощадбанках, найбільше заслуговують, щоб мати частку в майні держави. Тепер у цих людей будуть приватизаційні сертифікати.

Нам треба створити такий механізм приватизації, щоб був доступ до всіх об'єктів не лише в своєму місті, а й по всій Україні. Переконаний, альтернативи приватизації немає, вона має відбуватися. Відсутність або стримування її може звести до нуля наше просування шляхом реформ.

— Але біда зараз в тому, що багато хто ніяк не може змиритися зі зникненням поняття «державна власність», адже невідомо, в чиїх руках вона опиниться, як її використовуватимуть...

— Державна власність — найнеефективніша власність. Так, є приватизовані підприємства, які погано працюють. Але це через те, що там власник поганий. А є окремі держпідприємства, які дуже добре працюють, бо там хороший директор. Але це виняток, а не правило.

У тій самій Америці є акціонерні товариства, куди входять тисячі, мільйони акціонерів. Але хтось обов'язково володіє контрольним пакетом акцій. Він своїм фінансовим станом відповідає за рішення, які приймає. А наші сьогоднішні директори-чиновники не піклуються належним чином про майбутнє підприємства, про те, що буде з ним через 5—10 років. Часто приймають рішення на шкоду розвиткові підприємства. Адже в технології, асортименті продукції ми відстаємо через те, що постійно думаємо тільки про сьогоднішній день. Це результат ставлення, психології керівників державних підприємств. А психологія власника інша. Окрім турбот сьогодення (платити зарплату, забезпечувати технологічний цикл), він зобов'язаний думати про день прийдешній. Тому що, коли він сьогодні виробляє продукцію, яка завтра морально застаріє, то він стане банкрутом.

— Ви вважаєте, що держава має взагалі усунутися від управління економікою?

— В Америці дивуються, що в нас є державні підприємства. Головне в них — наявність ефективного власника в капіталі підприємства. Власники — це юридичні, фізичні особи. З таких окремих, маленьких власників постають великі підприємства, фірми, капітали. Відбувається зміцнення не самої власності Америки, а збільшення співвласників підприємства.

Я казав, що у деяких підприємств там сотні, тисячі, мільйони власників. Але в них не болить голова за нього. Тому що вони знають: той, хто володіє контрольними акціями підприємства, керує ним, знайде оптимальне рішення. Хоч у них бувають банкрути, та загалом ринок дає змогу успішно рухати економіку.

(Закінчення на 16-й стор.).

АТОМНА СТАНЦІЯ

Про деякі аспекти діяльності об'єктів ядерної енергетики

До МЕНЕ, як Голови Комісії Верховної Ради України з питань екологічної політики, часто звертаються громадяни, місцеві Ради народних депутатів, народні депутати України. Всіх хвилює, і це зрозуміло, забезпечення екологічної безпеки в районах розташування Хмельницької та Південно-Української АЕС. Разом з представниками Мінприроди України, Інституту ядерних досліджень НАН України і асоціації «Зелений світ» я поїхав у регіон ХАЕС. Що показало вивчення ситуації на місці?

Людей сьогодні тривожить, без сумніву, власна безпека, життя, здоров'я дітей і своє. І для цього є підстави. Останнім часом значно зросли показники захворюваності населення, хвороби серцево-судинної і шлунково-кишкової системи, органів дихання, онкозахворювання. Серед дітей все більше поширюється анемія. Але однозначно сказати, що ця негативна тенденція пов'язана тільки з функціонуванням атомних станцій не можна тому, що на здоров'я людини впливає ще цілий ряд факторів, у тому числі забруднення навколишнього природного середовища та занепад соціальної галузі (неповноцінне харчування, холод, низька заробітна плата, стреси і т. п.).

Що ж стосується ядерної енергетики, то атом — мирний він чи військовий — являє собою дуже серйозну небезпеку. Велика ймовірність аварій з тяжкими наслідками змушує відносити АЕС до найсерйозніших екологічних загроз. Про це свідчить Чорнобильська катастрофа, яка вичерпала на сотні років уперед екологічний резерв усіх техногенних аварій в Україні. За останні десятиліття в світі сталося 156 суттєвих ядерно-енергетичних аварій, накопичено вже біля 20 тисяч тонн радіоактивних відходів, а Земля більш-менш може витримати аварію, подібну до Чорнобильської, в середньому один раз в 1000 років. Малі дози радіації також є не менш небезпечними.

Скільки добра і зла принесе введення другого блоку на ХАЕС

Тому метою поїздки на ХАЕС було детальніше ознайомлення з ідеологією стратегії енергетичної політики України, концепцією розвитку атомної енергетики, забезпеченням ядерної, радіаційної та екологічної безпеки, зрозуміти причини зростання антиядерного руху; і, нарешті, **чи змінилися ідеологія, підходи, психологія в ставленні до об'єктів атомної енергетики,** коли ми перебуваємо в новому політичному просторі як незалежна держава і коли через нас усіх наскрізно пройшла найбільша в світі катастрофа — Чорнобильська.

Зібрана в процесі зустрічей з місцевими жителями, фахівцями, представниками органів влади, адміністрації ХАЕС, громадських організацій інформація потребує серйозного осмислення та врахування позицій з цих проблем урядових і неурядових структур, громадської думки, висновків вчених і спеціалістів в найрізноманітніших сферах, причому позбавлених відомчих інтересів.

Разом з тим, хочу поділитися деякими окремими міркуваннями. Проблема має два важливі аспекти. Важке становище економіки і енергетичне забезпечення України. Зупинка підприємств, відключення будинків, шкіл, дитсадків, лікарень посилюють соціальну напруженість. Майже 5-годинна розмова з керівництвом атомної станції відбувалася на фоні показників лічильника, який характеризував критичне становище в енергосистемі України. Цифри коливались в межах 49.320 герц. Фахівцям відомо, що відхилення на десяті частки герца може вивести із ладу блоки на АЕС і зруйнувати енергосистему країни. Виходячи з цього видається **логічним введення другого блоку на ХАЕС,** проектна потужність якої — чотири мільйонники. Проте тільки цього аргументу явно замало для того, щоб приймати рішення про пуск другого блоку, який готовий уже на 70—80 відсотків і на його будівництво затрачено величезні кошти. Переконань, які базуються лише на енергетичному дефіциті України, недостатньо. Необхідний комплексний аналіз, підхід і прогноз на основі економічних, екологічних, соціальних, технологічних і, що найголовніше, медичних факторів. Скільки добра і зла принесе це рішення людям? Не тільки в конкретному регіоні Хмельницької і Рівненської областей, але й для України.

Відомче бачення цього нагадує одну бувальщину. Люди сіли в човен, щоб переправитися на інший берег. Під час переправи один з пасажирів почав пробивати дно човна під тим місцем, де він сидів. «Що ти робиш? — занепокоїлися сусіди. — Ми всі загинемо». «Яка ваша справа, це моє місце, я за нього заплатив і що хочу, то з ним буду робити».

Тому вирішувати цю загальнодержавну справу повинні не лише Держкоматом і Міненерго України. Потрібні комплексні науково-технічні, екологічні та інші експертизи. Адже виникає чимало запитань. Занепокоєння виникає вже тому, що станція розташована на складних геологічних розломах, на нестійких грунтах побудовані гребля і водосховище в руслі річки Гнилий Ріг, яка майже знищена. Значна частина земель навколо підтоплена, забруднюються підземні води. Щомісяця 4 мільйони кубометрів води проникає в дренажний канал. Дефіцит води поповнюється потужними насосами прямо з Горині, техногенне навантаження на яку вже перевищує допустимі межі. Складність із водозабезпеченням в регіоні існує вже нині, а з введенням наступних блоків вона ще значно ускладниться. Наявність 11-ти реакторів у басейні Дніпра вже і без того посилює кризову ситуацію з водозабезпеченням біля 35 мільйонів людей в Україні.

Друге, що викликає особливу тривогу вже зараз, — це проблема кадрів, їх велика плинність. Низька оплата праці спеціалістів, у порівнянні з Росією менша у 4—5 разів, посилює цю негативну тенденцію. А безпека — це, насамперед, висококваліфіковані фахівці. Гадаю, невірно, коли весь час стверджують про те, що атомна енергія **найдешевша,** заощаджуючи навіть на зарплаті персоналу станцій. Так, в собівартості виробленої на ХАЕС електроенергії заробітна плата становить усього 0,7 відсотка.

Крім того, на мою думку, в собівартість продукції повинна входити і система витрат **на соціальний і медичний захист населення,** яке проживає в районах розміщення АЕС. В багатьох державах світу до цього ставляться з врахуванням інтересів людей і діє ціла система пільг. А поки що наші люди просять, щоб їм хоча б зменшили наполовину оплату за електроенергію.

На місцях також не слід обмежуватися тільки **відомчою монопольною інформацією** про радіаційну обстановку, що навіть за об'єктивних даних викликає певне недовір'я у людей. Я вважаю, що стан з проведенням робіт щодо забезпечення радіаційної безпеки і **комплексного радіоекологічного моніторингу** в районах розміщення АЕС є дуже слабкою ланкою у нашій державі. Але ці заходи обмежено фінансуються навіть у районах, пов'язаних з ліквідацією наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Навколо 5 атомних станцій, як і в забруднених чорнобильських районах України, необхідно проводити, виходячи з інтересів населення, такий комплекс робіт, який давав би можливість правильно взаємопов'язувати соціальні, економічні і медичні проблеми, служив би об'єктивним захисним бар'єром, зменшував соціальну напругу в суспільстві. Але сьогодні явно спостерігається навколо цієї проблеми інформаційний голод. Зовсім недостатньою в роботі по налагоджуванню необхідної інформативної бази є участь відповідних міністерств і відомств: Мінприроди, Держкоматому, Міненерго, Міністерства охорони здоров'я, Генеральної прокуратури, органів місцевої влади та ін. **Незадовільна співпраця з неурядовими структурами, місцевими Радами, громадськістю.** Зовсім відсутні спільні прес-конференції, «круглі столи» на телебаченні, радіо, зокрема на обласному рівні, зустрічі з журналістами. А це породжує відомчі оцінки, некоректне використання даних і фактів.

Прийшов час вирішувати наші спільні проблеми, отже, замість безперспективного протистояння **потрібна інтеграція зусиль,** розуму і засобів стосовно екології — економіки — енергетики. Але вирішення цих проблем повинно йти лише через людський вимір, в інтересах безпеки людей. Поки що велика частка істини в тому, що наші розмови про екологічну безпеку виконують ту роль, що **вибачення стародавніх мисливців перед ведмедем, якого убивають.**

Не викликає сумніву, що Україна на краю екологічного провалля. Маючи непогано розвинуту екологічну науку, ми замінили конкретну роботу політичними гаслами, балачками і неправдою. **Який вихід?** З точки зору зеленої романтики необхідно було б **закрити всі сто найбільших підприємств-забруднювачів, визначених Мінприродою,** а також атомні станції, які ніколи не стануть безпечними для людей. Але хотіти — це могти. **Сьогодні закрити атомні станції — це відмовитися від майже 40 відсотків електроенергії,** зупинити промисловість, не дати людям тепло, воду, світло. Інша справа — не допускати **диспропорцій в енергобалансі,** коли **атом стане домінуючим,** щоб єдиною моделлю для наслідування стала енергетична програма Франції, в якій вже у 1985 році 70 відсотків електроенергії виробляли атомні станції. Гадаю, що чистота економічного меркантильного розрахунку, виходячи з відносної дешевизни атомної енергії, недостатня для нашої «чорнобильської нації». Україні **потрібна національна комплексна енергетична програма, в якій частка атомної енергії** обгрунтовувалась би не лише кіловат-годинами, а, насамперед, безпекою народу, прогнозом ризику, ймовірним нездоров'ям людини.

Так, ми не можемо очікувати, що Україна, виробляючи електроенергії на людину вдвічі менше, ніж у США і в 4 рази менше, ніж у Норвегії, за витрат палива в 2—3 рази більших, ніж у розвинутих країнах на одиницю валового національного продукту, зможе створити належні умови для розвитку і добробуту нації, а також забезпечити потреби екології, яка вимагає великих економічних і енергетичних затрат для реалізації природоохоронних проектів. Але Україна не зробить і кроку вперед, якщо в основу програми не буде покладено принцип **енергозбереження.** За оцінками експертів Світового Банку, на одиницю валового національного продукту в Україні витрачається палива в 6—10 разів більше, ніж у розвинутих країнах світу.

Головна причина цього — ресурсо- та енергозатратна структура виробництва, антиекологічний розвиток промисловості, енергетики, транспорту, хибна практика земле- та водокористування, неефективна діяльність стосовно збереження природних ресурсів. Світова практика переконливо доводить, що енергетичну проблему доцільно вирішувати не шляхом примітивного нарощування потужностей, а за рахунок раціональної структури виробництва та ефективної системи енергозбереження, при цьому не забуваючи про нетрадиційні джерела.

Перш ніж починати розбудову атомної енергетики та формування ядерно-паливного циклу в Україні, слід подбати про передумови, які звели б до абсолютного мінімуму ризик ядерних катастроф. В першу чергу слід закінчити формування ефективної структури державного регулювання та управління такої потенційно небезпечної галузі. Створити відповідну інфраструктуру наукової та інженерно-технологічної підтримки, підвищити безпеку атомних станцій до рівня, за якого буде принципово усунено можливість аварій з викидом радіоактивних речовин у навколишнє середовище. Обгрунтувати відповідність майданчиків, де нині розташовані ядерні реактори чи передбачається їх розташування, щодо забезпечення вимог безпеки геологічних, геохімічних та гідрологічних характеристик. Вирішити проблеми нейтралізації радіоактивних відходів. Відлагодити систему підготовки висококваліфікованого персоналу. Тобто провести попередню величезну роботу.

Виходячи із реальної ситуації, нам слід відмовитися від загальних декларацій. Світ, як і Україна, не зможе на найближчу перспективу позбавити себе **АЕС. Їх присутність буде постійно викликати тривогу у людей.** В цих умовах необхідне прийняття оптимальних рішень, в основі яких головною має бути безпека. Для цього слід проводити конкретну аналітичну роботу, ні в якому разі **не спираючись на висновки галузевих наук.** Саме вона повинна обгрунтувати безперспективність нарощування в Україні атомних потужностей з точки зору безпеки, саме вона, нарешті, мусить заперечити ідею **про закриття Чорнобильської АЕС аж у 2010 році,** допоможе усвідомити, що безпека народу України залежить не лише від того, **будуть функціонувати чи ні атомні станції в Україні, адже нарощування Росією** атомних блоків поблизу наших кордонів посилюватиме нашу роль як заложників.

Присутність АЕС викликатиме тривогу

Найбільший успіх міг би нас чекати від спільних **міжнародних договорів** з проблем ядерних озброєнь і «мирного» атому. Адже безпеки більше не стало від того, **що з України ядерну зброю перевезли до Росії,** як і не стане її більше для нас, якщо проблема АЕС розглядатиметься лише в локальному українському просторі. **Спеціалісти стверджують, що безпека з точки зору можливості великих аварій на АЕС складає 99,99 відсотка.** Переконливо ніби, коли йдеться про відкриття другого блоку на Хмельницькій АЕС, переконливо, коли ми вкладаємо в його будівництво не менше 1 млрд. дол., а потім не пускаємо його в дію. Але ця впевненість падає, коли бачиш пікетуючих матерів з дітьми, хворих і розгублених людей, позбавлених нормальної державної уваги чорнобильців. І перш ніж приймати рішення, політики і професіонали повинні чесно дивитись у вічі тим, кому потрібні не політичні дивіденди, а здоров'я їхніх дітей і онуків, надія, що тепер уже їх власна держава будуватиме з ними відносини на основі честі і правди, а не корпоративних інтересів.

Георгій ФІЛІПЧУК,
голова Комісії Верховної Ради України з питань екологічної політики

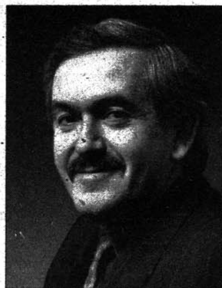

НЕ ЧИСЛОМ, А ПРАЦЬОВИТІСТЮ

Про деякі аспекти роботи Комісії з питань державного будівництва, діяльності Рад і самоврядування

У КОМІСІЇ з питань державного будівництва, діяльності Рад і самоврядування працює всього одинадцять народних депутатів. Працювали ми у відповідності з діючою Конституцією та чинним законодавством України, виконуючи рішення Верховної Ради, її Президії, доручення керівництва Верховної Ради, на основі розроблюваних і затверджуваних планів роботи.

Протягом минулих двох сесій проведено 25 засідань, на яких розглянуто 65 питань, пов'язаних із законотворчою і контрольною діяльністю, функціонуванням місцевих органів влади та інших питань.

Центральне місце ми відводимо законотворчим питанням. Надзвичайно багато сил і часу було віддано розробці і доопрацюванню проекту закону «Про місцеві Ради народних депутатів», схваленого Верховною Радою у першому читанні 14 липня 1994 року. Під час підготовки цього документа його положення обговорено на 18 засіданнях Комісії. З метою ознайомлення і узагальнення думки практичних працівників Рад народних депутатів різних рівнів, законопроект було надіслано Верховній Раді Автономної Республіки Крим, обласним, Київській і Севастопольській міським Радам, усім постійним комісіям Верховної Ради, Адміністрації Президента і Кабінету міністрів України, окремим міністерствам і відомствам, науковим установам. Його тричі обговорювали на нарадах голів обласних, Київської і Севастопольської міських Рад. Досить сказати, що в ході роботи над проектом цього закону надійшло близько трьох тисяч зауважень і пропозицій, які були уважно вивчені робочою групою Комісії, а найцінніші враховано при доопрацюванні законопроекту.

ЦИФРИ І ФАКТИ

*** Торік проведено 25 засідань, розглянуто 65 питань**

*** На 18 засіданнях обговорювався законопроект «Про місцеві Ради народних депутатів», схвалений ВР у першому читанні**

*** За поданням Комісії ухвалено шість постанов ВР і її Президії**

*** Протягом червня—грудня розглянуто 908 звертань, в т. ч. 273 листи громадян**

Однак, незважаючи на готовність Комісії внести проект закону на розгляд Верховної Ради у другому читанні і неодноразові спроби зробити це, законопроект з відомих політичних причин не був розглянутий на другій сесії Верховної Ради.

Протягом минулих двох сесій підготовлено також і прийнято Верховною Радою два закони — «Про внесення змін і доповнень до Закону «Про вибори депутатів і голів сільських, селищних, районних, міських, районних у містах, обласних Рад» та «Про внесення змін і доповнень до Закону «Про формування місцевих органів влади і самоврядування».

Спільно з Комісією з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села всебічно розглянуто і погоджено поданий Кабінетом міністрів України проект закону «Про надання статусу гірських населеним пунктам України», який схвалено в першому читанні. Крім того, Верховною Радою розглянуто проект закону «Про порядок відкликання народного депутата України», в розробці якого разом з Комісією з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів взяла участь і наша Комісія.

Нами розроблено також проект Положення про посвідчення депутатів і голів місцевих Рад народних депутатів. Він схвалений Президією і буде внесений на розгляд Верховної Ради.

З початку роботи Комісії було прийнято шість постанов Верховної Ради та її Президії, зокрема з питань внесення змін і доповнень до законів про вибори, про формування місцевих органів влади і самоврядування та інші.

Безпосередню участь члени Комісії беруть у підготовці проекту нової Конституції України. В. Моісеєнко і А. Пейгалайнен обрані до складу Конституційної комісії і активно працюють в її секціях.

Чимало працювали ми над проектами законодавчих актів, розроблених іншими постійними комісіями Верховної Ради, Кабінетом міністрів України, особливо в питаннях, що стосувалися сфери діяльності органів місцевої влади або якимось чином зачіпали їхні інтереси. Положення законопроектів ретельно аналізували, наявні зауваження і пропозиції оперативно передавали розробникам. За порівняно короткий час опрацьовано понад 30 таких законопроектів. В цьому напрямі плідно працювали голови підкомісій: з питань державного будівництва — М. Чумак, з питань діяльності Рад і самоврядування — А. Пейгалайнен, з питань взаємодії Рад з органами державної виконавчої влади — О. Масенко.

Започатковано практику аналізу і розгляду вже прийнятих законодавчих актів на предмет відповідності їх чинному законодавству і вимогам дня та інтересам суспільства. Розглянуто, зокрема, Укази Президента України про невідкладні заходи щодо прискорення земельної реформи у сфері сільськогосподарського виробництва та про заходи щодо відзначення 50-річчя визволення України від фашистських загарбників. Відповідні висновки передано безпосередньо Президенту України.

Постійну увагу Комісія приділяла питанням підвищення рівня ефективності організації своєї роботи. Отже, Комісія брала, так би мовити, не чисельністю, а працьовитістю, чіткою спрямованістю роботи.

Засідання, як правило, відбуваються в обстановці, що забезпечує діловий, критичний підхід до розгляду питань, гострі дискусії створюють умови для всебічного, виваженого обговорення порядку денного, який формуємо згідно з планами роботи та робочими графіками опрацювання законопроектів. Нерідко з інформаціями про хід підготовки тих чи інших документів, пропозицій до законопроектів виступали працівники секретаріату Комісії.

Для ширшої обізнаності членів Комісії з питаннями, які розглядаються постійними та тимчасовими органами Верховної Ради, ми на своїх засіданнях систематично заслуховували інформації її керівників про засідання Президії, Конституційної комісії, робочої групи з питань розроблення законопроектів, що стосуються Автономної Республіки Крим та інші.

У порядку контролю за діяльністю державних органів на засіданні заслухано, наприклад, в червні минулого року інформацію тодішнього міністра фінансів України Г. П'ятаченка та заступника міністра В. Матвійчука про стан фінансового забезпечення виборів депутатів і голів місцевих Рад народних депутатів. Організовано перевірки на місцях реалізації положень законів про місцеві Ради та виборчого законодавства.

Підготовці відповідних висновків Комісії на високопрофесійному рівні сприяла участь у її засіданнях вчених, спеціалістів народного господарства, правників з Української академії внутрішніх справ, Академії правових наук України, відділів: з питань діяльності Рад і органів місцевого самоврядування, юридичного, науково-експертного, Секретаріату Верховної Ради України, Генеральної прокуратури, міністерств фінансів, праці, економіки України.

Під час розгляду питань, пов'язаних із підготовкою проекту Закону України про місцеві Ради, у роботі Комісії брали участь Голова Верховної Ради України О. Мороз, народні депутати, члени інших комісій, представники місцевих Рад народних депутатів та їхніх органів, зокрема голова Київської міської Ради Л. Косаківський з групою депутатів цієї Ради. У свою чергу, члени Комісії брали участь у засіданнях інших постійних комісій Верховної Ради, коли у цьому виникала потреба.

Кваліфікованому і оперативному розв'язанню завдань значною мірою сприяло підтримання зв'язків з постійними комісіями Верховної Ради з питань соціальної політики та праці, з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку, з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села та ін. Налагоджено робочі контакти із підрозділами Секретаріату Верховної Ради, а також службами Адміністрації Президента, Кабінету міністрів, окремими міністерствами і відомствами, науковими установами. Стабільного і змістовного характеру набуло співробітництво у сфері спільних інтересів членів Комісії та працівників її секретаріату з відділом у питаннях діяльності Рад і органів місцевого самоврядування Секретаріату Верховної Ради, працівники якого регулярно брали участь у засіданнях Комісії, проводили значну роботу з консультування депутатів з окремих питань чинного законодавства, функціонування Рад та їхніх органів, опрацювання проектів законодавчих актів, підготовки юридичних висновків з питань, порушених у зверненнях до Комісії з боку місцевих органів влади і виборців, та ін.

З метою активного і результативного залучення науковців до підготовки законодавчих актів при Комісії в червні минулого року створено групу наукових консультантів з числа вчених-юристів. Крім того, Комісія вивчила практику роботи Міністерства юстиції та Інституту держави і права Національної Академії наук України зі сприяння постійним комісіям Верховної Ради в питаннях їхньої законотворчої діяльності. В результаті зв'язки з науковцями стали предметнішими, що сприяло розробкам з питань державного будівництва, діяльності місцевих Рад і самоврядування.

Постійно у полі зору Комісії питання, пов'язані з практикою роботи місцевих Рад народних депутатів, станом реалізації ними норм законодавства про Ради. З метою зміцнення взаємодії і практичних контактів з органами влади на місцях народні депутати, працівники апарату регулярно брали участь в роботі сесій місцевих Рад, семінарів і нарад депутатів, керівників і практичних працівників Рад, конференцій з питань державного будівництва і функціонування органів влади. У цьому зв'язку кожний член Комісії, працівник її секретаріату закріплений за певною групою областей, містами Києвом і Севастополем. Комісія взяла безпосередню участь у підготовці і проведенні трьох нарад голів обласних, Київської і Севастопольської міських Рад народних депутатів, на яких було обговорено актуальні питання діяльності Рад та їхніх органів, а наприкінці минулого року за нашою участю проведено конференцію Асоціації працівників виборчих органів Центральної та Східної Європи, предметом обговорення якої були питання удосконалення виборчого законодавства.

За поданням Комісії та відділу в питаннях діяльності Рад і органів місцевого самоврядування у жовтні 1994 року Президія Верховної Ради України прийняла постанову, якою схвалила пропозиції щодо організації навчання відповідальних працівників Секретаріату Верховної Ради, голів, заступників голів, відповідальних працівників секретаріату Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, Київської і Севастопольської міських Рад народних депутатів, голів, заступників голів районних і міських Рад. У листопаді в Центрі підвищення кваліфікації кадрів Інституту державного управління і самоврядування при Кабінеті міністрів України відбулись заняття з головами міських Рад міст республіканського і обласного підпорядкування. Слухачі інших категорій мають пройти навчання після прийняття Верховною Радою нового закону про місцеві Ради народних депутатів.

Важливим елементом у нашій діяльності є робота з письмовими зверненнями, які надходять від місцевих Рад та їхніх органів, депутатів, громадських об'єднань, виборців та ін. Протягом червня—грудня минулого року одержано і розглянуто 908 таких звернень, в тому числі 273 листи громадян. Деякі з них були предметом розгляду на засіданнях Комісії.

Наприклад, у жовтні у зв'язку із скаргою було розглянуто питання про порушення виборчого законодавства на виборах голови Черкаської міської Ради народних депутатів під час повторного голосування 10 липня 1994 року. У разі необхідності члени Комісії та працівники апарату перевіряли окремі звернення безпосередньо на місцях.

Пропозиції і зауваження, що висловлювались у листах і знайшли схвалення в Комісії, враховувались при підготовці проектів законодавчих актів. Крім того, на основі аналізу і узагальнення звернень, що набували масового характеру, Комісією, спільно з відділом у питаннях діяльності Рад і органів місцевого самоврядування, розроблено відповідні узагальнення, роз'яснення і рекомендації, спрямовані на краще розв'язання проблем, з якими стикалися місцеві Ради в ході реалізації положень законодавчих актів.

Зокрема підготовлено і направлено обласним, Київській і Севастопольській міським Радам рекомендації щодо порядку формування, структури органів Рад та їхнього апарату в зв'язку з реорганізацією місцевих органів виконавчої влади, роз'яснення щодо повноважень голови, заступника голови Ради, секретаріату та виконавчого комітету Ради після виборів 26 червня 1994 року, щодо порядку звільнення, надання пільг і гарантій працівникам, які вивільнялись у зв'язку з виборами депутатів і голів сільських, селищних, міських, районних і обласних Рад та формуванням їх виконавчих органів.

З метою підвищення ефективності роботи значна увага приділяється підвищенню професійного рівня народних депутатів і працівників секретаріату Комісії. Окремі з них проходять навчання в Центрі комп'ютерних інформаційних систем, на курсах з вивчення української мови. Здійснюється регулярне ознайомлення з новою літературою у парламентській бібліотеці, виданнями наукових установ, зокрема Інституту держави і права, публікаціями в засобах масової інформації з питань теорії та практики державного будівництва, функціонування місцевих органів влади і самоорганізації громадян.

Зроблено немало, але ще більше роботи попереду. І саме з усвідомленням цього розпочали ми свою роботу на третій сесії Верховної Ради.

Олександр СТЕШЕНКО,
голова Комісії Верховної Ради України з питань державного будівництва, діяльності Рад і самоврядування.

ПОЛОЖЕННЯ
про фінансово-промислові групи в Україні

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про фінансово-промислові групи в Україні

З метою сприяння структурній перебудові економіки України, прискорення науково-технічного прогресу, підвищення конкурентоспроможності товарів походженням з України і використання переваг міжнародного розподілу праці та відповідно до пункту 7-4 статті 114-5 Конституції України **постановляю:**

1. Установити, що підприємницька діяльність в Україні може здійснюватися в організаційній формі фінансово-промислових груп (далі — ФПГ).

2. Затвердити Положення про фінансово-промислові групи в Україні (додається).

3. Установити, що в найменуванні ФПГ повинно міститися словосполучення «фінансово-промислова група». Уживання цього словосполучення у найменуванні суб'єктів підприємницької діяльності, створених в іншому, ніж передбачений цим Указом, порядку, забороняється.

Суб'єктам підприємницької діяльності України, у найменуванні яких уживається словосполучення «фінансово- промислова група», здійснити у тримісячний строк перереєстрацію відповідно до вимог цього Указу без внесення плати за перереєстрацію.

4. До вирішення в установленому порядку питання щодо визначення вартості основних фондів дозволити ФПГ самостійно затверджувати порядок індексації основних фондів ФПГ на поточний рік, про що повідомляти у п'ятиденний строк органи державної податкової інспекції.

5. Установити, що Антимонопольний комітет України за згодою Кабінету Міністрів України може надавати ФПГ статус дозволеного монополіста за умови і на час виконання ФПГ програм розвитку пріоритетних галузей економіки України.

6. Надати право суб'єктам підприємницької діяльності України, заснованим на загальнодержавній власності, або таким, частка майна яких перебуває у загальнодержавній власності, бути учасниками фінансово-промислових груп, створених в іноземних державах, за умови одержання дозволу на це Кабінету Міністрів України та Національного банку України. У цьому разі засновником з боку держави виступає Фонд державного майна України (відповідний центральний орган державної виконавчої влади, до сфери управління якого належить таке майно).

7. Кабінету Міністрів України внести у місячний строк до Верховної Ради України проект Закону України про фінансово-промислові групи в Україні.

8. Цей Указ набирає чинності з дня його підписання.

Президент України
Л.КУЧМА.

м.Київ, 27 січня 1995 року.

1. Це положення визначає порядок створення, діяльності, реорганізації та ліквідації фінансово-промислових груп в Україні як однієї з організаційних форм підприємницької діяльності.

2. Для цілей цього Положення нижчеНаведені поняття вживаються у такому розумінні:

Фінансово-промислова група (далі — ФПГ) — статутна або договірна юридична особа, створена шляхом об'єднання промисловими підприємствами, організаціями, банками та іншими суб'єктами підприємницької діяльності (передачі у власність, в управління, в тому числі довірче) належного їм (закріпленого за ними) майна, фінансових ресурсів, а також передачі права управління господарською діяльністю для централізованого управління виробничою, науковою, фінансовою та комерційною діяльністю.

Учасник ФПГ — промислове підприємство, організація, банк або інший суб'єкт підприємницької діяльності, що входить до складу ФПГ.

Уповноважений банк ФПГ — банк-учасник ФПГ, в якому більш як 50 відсотків статутного фонду належить іншим учасникам ФПГ і який здійснює інвестування діяльності ФПГ та розрахунково-касове обслуговування ФПГ та її учасників.

Дозволений монополіст — ФПГ, якій надано в установленому порядку виключне право на здійснення певної виробничої, наукової, комерційної діяльності.

Кінцевий продукт ФПГ, продукція, що складається з вироблених (наданих, здійснених, забезпечуваних) учасниками ФПГ матеріалів, сировини, напівфабрикатів, інших складових, наукових, технічних, технологічних розробок, послуг; ресурсів, енергії, матеріалів, що витрачаються під час виробництва; запасних частин до устаткування; а також продукція, що виготовляється учасником ФПГ без участі інших учасників ФПГ за умови, що такий учасник передав у власність чи в управління ФПГ все своє майно чи право управління своєю господарською діяльністю. Реалізація кінцевого продукту ФПГ здійснюється споживачам, які не є учасниками даної ФПГ.

3. Відносини, пов'язані зі створенням та діяльністю ФПГ в Україні, регулюються цим Положенням та іншими актами законодавства України.

Кабінет Міністрів України, центральні органи державної виконавчої влади України не можуть установлювати будь-яких обмежень, які не випливають з цього Положення, щодо діяльності ФПГ в Україні.

Діяльність іноземних учасників ФПГ в Україні здійснюється відповідно до законодавства України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України.

4. ФПГ можуть створюватися за рішенням суб'єктів підприємницької діяльності, рішенням Кабінету Міністрів України, а також відповідно до міжнародних договорів України.

5. Учасниками ФПГ можуть бути українські та іноземні юридичні особи — суб'єкти підприємницької діяльності всіх форм власності незалежно від їх відомчої чи галузевої належності, а також фізичні особи — суб'єкти підприємницької діяльності.

Учасниками ФПГ можуть бути структурні підрозділи підприємств, організацій, об'єднань, інших суб'єктів підприємницької діяльності, що можуть бути виділені відповідно до чинного законодавства у самостійні господарюючі суб'єкти — юридичні особи.

Учасниками ФПГ можуть бути комерційні банки. При цьому загальна частка майна комерційних банків у статутному фонді ФПГ не може перевищувати 35 відсотків розміру цього фонду. Кількість банків—учасників ФПГ не обмежується.

Органи державної виконавчої влади не можуть бути учасниками ФПГ.

6. Учасники ФПГ зберігають статус юридичної особи, якщо інше не передбачено установчими документами ФПГ.

До ФПГ переходять права та обов'язки, що виникли з договорів, укладених учасниками ФПГ до їх вступу у ФПГ.

7. ФПГ створюються і діють: на підставі установчого договору та статуту (статутні ФПГ) за умови об'єднання (передачі у власність, в управління, в тому числі довірче) учасниками ФПГ належного їм (закріпленого за ними) майна або установчого договору (договірні ФПГ) за умови передачі у довірче управління учасниками ФПГ належного їм (закріпленого за ними) майна, об'єднання їх фінансових ресурсів, а також передачі права управління господарською діяльністю.

8. Розмір статутного фонду ФПГ не може бути меншим за мінімальний розмір, установлений для статутного фонду комерційного банку України.

9. Внеском учасника статутної ФПГ до статутного фонду може бути будь-яке майно та майнові права, у тому числі права на користування земельними ділянками, природними ресурсами та оформлені в установленому порядку права на винаходи, корисні моделі та промислові зразки, а також грошові кошти у національній валюті України та іноземній валюті. Обсяг та склад обігових коштів при створенні статутного ФПГ визначаються установчим договором.

Внеском учасника договірної ФПГ до статутного фонду можуть бути грошові кошти в національній валюті України та іноземній валюті, цінні папери, емітентом яких є інший суб'єкт підприємницької діяльності, що не є учасником ФПГ, сировина, енергоресурси та інші товарно-матеріальні цінності, запаси готового кінцевого продукту, кошти, одержані під заставу майна та майнових прав.

10. Установчі документи ФПГ підлягають обов'язковій попередній експертизі у Міністерстві економіки України і Антимонопольному комітеті України, а в разі створення ФПГ за участю суб'єктів підприємницької діяльності, майно яких перебуває у загальнодержавній власності, — у Фонді державного майна України (відповідному центральному органі державної виконавчої влади, до сфери управління якого належить таке майно). Разом з установчими документами до Міністерства економіки України подається організаційний техніко-економічний проект ФПГ, до Антимонопольного комітету України — проект Сертифіката діяльності ФПГ.

Організаційний техніко-економічний проект ФПГ має містити обгрунтування доцільності створення ФПГ, а проект Сертифіката діяльності ФПГ — обсяги та напрямки діяльності ФПГ, за умов недодержання яких ФПГ набуває ознак монополіста.

11. За результатами експертизи Міністерство економіки України і Антимонопольний комітет України у місячний строк дозволяють створення ФПГ чи обгрунтовано відмовляють у цьому. Відмову у створенні ФПГ може бути оскаржено до Кабінету Міністрів України за поданням ініціаторів створення ФПГ, рішення якого у цьому питанні є остаточним.

12. Державна реєстрація ФПГ здійснюється у порядку, встановленому Законом України «Про підприємництво».

13. У разі створення ФПГ за участю суб'єктів підприємницької діяльності, майно яких перебуває у загальнодержавній власності, документи, зазначені в абзаці першому пункту 10 цього Положення, та свідоцтво про державну реєстрацію ФПГ подаються до Фонду державного майна України (відповідного центрального органу державної виконавчої влади, до сфери управління якого належить таке майно), який у місячний строк з дня одержання таких документів передає згідно з установчими документами відповідне майно, що перебуває у загальнодержавній власності, в управління ФПГ.

Передача в управління ФПГ майна, що перебуває у загальнодержавній власності, не зупиняє приватизацію такого майна, якщо Фондом державного майна України прийнято рішення про приватизацію цього майна. В інших випадках приватизація майна, що перебуває у загальнодержавній власності та передане в управління ФПГ, здійснюється у спеціальному порядку за рішенням Кабінету Міністрів України або відповідно до законодавства України.

14. На підставі свідоцтва про державну реєстрацію ФПГ Фонд державного майна України вносить запис щодо ФПГ до Книги єдиного державного реєстру фінансово-промислових груп в Україні, про що Фонд державного майна України видає ФПГ відповідне свідоцтво.

15. ФПГ набуває статусу юридичної особи з дня її включення до Книги єдиного державного реєстру фінансово-промислових груп в Україні та може від свого імені набувати майнових і особистих немайнових прав і нести обов'язки, бути позивачем і відповідачем у судах. ФПГ має самостійний та зведений баланси, розрахунковий та інші рахунки в уповноваженому банку ФПГ, печатку та бланки зі своїм найменуванням.

ФПГ не відповідає за зобов'язаннями своїх учасників, що виникають з відносин, не пов'язаних з діяльністю ФПГ.

Учасники ФПГ відповідають за зобов'язаннями ФПГ відповідно до установчих документів.

16. ФПГ створюється на невизначений строк, якщо інше не передбачено її установчими документами.

17. Зміни, які сталися в установчих документах ФПГ, підлягають державній реєстрації за тими ж правилами, що встановлені для державної реєстрації фінансово-промислових груп.

ФПГ зобов'язана у п'ятиденний строк після реєстрації змін в установчих документах повідомити Фонд державного майна України про зміни, що зареєстровані, для внесення відповідних записів до Книги єдиного державного реєстру фінансово-промислових груп в Україні.

18. ФПГ є власником майна, переданого їй у власність, продукції, виробленої в результаті господарської діяльності, одержаних доходів, іншого майна, набутого на підставах, не заборонених законом.

19. Майно, що є власністю ФПГ, а також майно, передане в управління ФПГ, може бути вилучено за рішенням суду лише у випадках, передбачених законодавством України.

20. ФПГ створює резервний (страховий) та інші фонди, передбачені законодавством України та установчими документами ФПГ.

21. Керівництво ФПГ здійснюють рада директорів ФПГ, до складу якої входять керівники учасників ФПГ, правління ФПГ, яке утворюється радою директорів, та інші органи, якщо це передбачено установчими документами. ФПГ. Повноваження та порядок діяльності цих органів визначаються установчими документами ФПГ.

Органом ФПГ, який представляє ФПГ у фінансово-господарській діяльності, є головне підприємство — юридична особа, що утворюється учасниками ФПГ. Головним підприємством може бути визначено одного з учасників ФПГ, якщо такий учасник повністю передає все належне йому (закріплене за ним) майно у власність (управління) статутної ФПГ або повністю передає право управління своєю фінансово-господарською діяльністю договірній ФПГ.

Головне підприємство статутної ФПГ здійснює: управління загальнодержавним майном (часткою майна) учасників ФПГ, заснованих на загальнодержавній власності; довірче управління іншим майном, переданим учасниками ФПГ; розпорядження майном, яке є власністю ФПГ.

Головне підприємство договірної ФПГ здійснює:

— довірче управління майном, переданим учасниками ФПГ, якщо це передбачено установчим договором ФПГ;

— управління фінансово-господарською діяльністю ФПГ у межах, обумовлених установчим договором ФПГ.

Головним підприємством ФПГ може бути лише суб'єкт підприємницької діяльності України.

Головне підприємство ФПГ має виключне право на реалізацію кінцевого продукту ФПГ.

22. Учасники ФПГ створюють, визначають з учасників ФПГ уповноважений банк ФПГ. Учасники ФПГ можуть залучити до участі у ФПГ будь-який комерційний банк, визначивши його як уповноважений банк ФПГ. Такий банк повинен обов'язково одержати в установленому порядку ліцензію Національного банку України на здійснення валютних операцій та дозвіл на здійснення інвестиційної діяльності.

23. Уповноважений банк ФПГ може набувати майнових прав щодо майна ФПГ без будь-яких обмежень. При цьому щодо частки майна ФПГ, яке перебуває у загальнодержавній власності, уповноважений банк ФПГ, який є суб'єктом підприємницької діяльності України, визнається стратегічним інвестором.

24. Уповноважений банк ФПГ може створювати консолідовану групу з іншими фінансово-кредитними та фінансово-інвестиційними установами—учасниками ФПГ для консолідованого оподаткування їх

(Закінчення на 13-й стор.).

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ПРО РЕГУЛЮВАННЯ БАРТЕРНИХ (ТОВАРООБМІННИХ) ОПЕРАЦІЙ У ГАЛУЗІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

З метою вдосконалення системи правового регулювання зовнішньоекономічної діяльності, упорядкування здійснення бартерних (товарообмінних) операцій суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності України, регулювання платіжного балансу України та відповідно до пункту 7-4 статті 114-5 Конституції України **постановляю:**

1. Установити, що бартерна (товарообмінна) операція у галузі зовнішньоекономічної діяльності — це один із видів експортно-імпортних операцій, оформлених єдиним договором між суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності України та іноземним суб'єктом господарської діяльності, що передбачає збалансований за вартістю обмін товарами, не опосередкований рухом грошових коштів у готівковій або безготівковій формі (далі — бартерний договір).

У бартерному договорі зазначається загальна вартість товарів, що експортуються, та загальна вартість товарів, що імпортуються за цим договором, виражені в іноземній валюті з обов'язковим вираженням її в доларах США.

2. Усі суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності України мають право на проведення бартерних (товарообмінних) операцій з товарами відповідно до законодавства України.

3. Установити, що при здійсненні бартерних (товарообмінних) операцій, предметом яких є товари, зазначені у статті 6 цього Указу, суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності України відкривають в уповноважених банках України попередні імпортні депозити відповідно до статті 19 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність».

Попередні імпортні депозити можуть відкриватися іноземними суб'єктами господарської діяльності, які є стороною відповідного бартерного договору, на користь суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності України, що є стороною цього договору.

4. Попередній імпортний депозит відкривається на весь період здійснення бартерної (товарообмінної) операції. Попередній імпортний депозит відкривається не пізніш як через три робочі дні з моменту набрання чинності бартерним договором і повертається суб'єкту зовнішньоекономічної діяльності України (іноземному суб'єкту господарської діяльності), який відкрив попередній імпортний депозит, протягом трьох банківських днів з дати подання до відповідного уповноваженого банку України копії митної декларації, яка засвідчує одержання товарів за імпортом у повному обсязі.

5. Режим попередніх імпортних депозитів не застосовується під час здійснення суб'єктами, уповноваженими Кабінетом Міністрів України, бартерних (товарообмінних) операцій на виконання міжурядових угод України.

6. Сума попереднього імпортного депозиту визначається у відсотках до загальної вартості товарів, що експортуються за бартерним договором, і становить:

50 відсотків — у разі, якщо за бартерним договором експортуються висколіквідні експортні товари України та імпортуються товари некритичного імпорту для України;

10 відсотків — у разі, якщо за бартерним договором експортуються висколіквідні експортні товари України (крім сільськогосподарської продукції та високоліквідних продуктів її переробки), та імпортуються товари, що є критичним імпортом для України.

5 відсотків — у разі, якщо за бартерним договором експортуються висколіквідна сільськогосподарська продукція та високоліквідні продукти її переробки та імпортуються товари, що є критичним імпортом для України.

Переліки високоліквідних експортних товарів України, високоліквідної сільськогосподарської продукції та високоліквідних продуктів її переробки і перелік товарів, що є критичним імпортом для України, визначаються Міністерством зовнішніх економічних зв'язків України згідно з Товарною номенклатурою зовнішньоекономічної діяльності.

Реєстрація бартерного договору, предметом якого є товари, зазначені у цій статті, здійснюється Міністерством зовнішніх економічних зв'язків України та уповноваженими ним органами за наявності довідки уповноваженого банку України про відкриття попереднього імпортного депозиту.

Митне оформлення не передбачених у цій статті товарів, що експортуються (імпортуються) за бартерним договором, здійснюється у загальному порядку без відповідної довідки уповноваженого банку України про відкриття попереднього імпортного депозиту.

7. У разі зміни предмета бартерного договору, що тягне за собою необхідність нової реєстрації бартерного договору, відкривається новий попередній імпортний депозит на суму, визначену відповідно до статті 6 цього Указу. Сума попереднього імпортного депозиту, відкритого за бартерним договором, повертається у порядку, встановленому Національним банком України.

8. Сума попереднього імпортного депозиту визначається у доларах США і перераховується у валюту України за офіційним поточним курсом валюти України до долара США на дату відкриття депозиту.

Попередній імпортний депозит вноситься до уповноваженого банку України суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності України у валюті України, а іноземним суб'єктом господарської діяльності — у доларах США.

Повернення попереднього імпортного депозиту здійснюється у тій валюті, у якій він вносився.

У випадках, передбачених абзацами третім та четвертим частини першої статті 6 цього Указу, внесення попереднього імпортного депозиту може здійснюватися суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності України — юридичною особою шляхом видачі простого векселя уповноваженому банку України (за згодою цього банку) на строк дії попереднього імпортного депозиту.

У разі невиконання бартерного договору уповноважений банк України пред'являє векселедавцю вексель до оплати протягом трьох банківських днів з дати настання строку сплати векселя.

У разі невиконання бартерного договору та несплати векселедавцем визначеної у векселі суми вексель погашає у триденний строк на користь держави відповідний уповноважений банк України в порядку, визначеному Національним банком України.

9. Порядок здійснення операцій з попередніми імпортними депозитами, їх повернення (в тому числі у разі невиконання бартерного договору) установлює Національний банк України.

10. За бартерним договором, предметом якого є товари, зазначені у статті 6 цього Указу, якщо він був укладений та зареєстрований до набрання чинності цим Указом, і за яким було виконано повністю або частково експортну частину договору, попередній імпортний депозит не відкривається.

11. Товари, що імпортуються за бартерним договором, підлягають ввезенню на митну територію України у строки, зазначені в такому договорі, але не пізніше 90 календарних днів з дати митного оформлення (дати виписки вивізної вантажної митної декларації) товарів, що фактично експортовані за бартерним договором, а в разі експорту за бартерним договором робіт, послуг — з дати підписання акта або іншого документа, що засвідчує виконання робіт, надання послуг. Цей строк не переривається і не поновлюється у разі зміни предмета бартерного договору, передбаченої статтею 7 цього Указу.

12. У разі переоформлення у встановленому порядку бартерного договору на інші види зовнішньоекономічного договору з оплатою в іноземній валюті та наступного передекларування товарів відкриті попередні імпортні депозити за нездійсненими за цим бартерним договором операціями підлягають поверненню протягом трьох банківських днів з дати надходження валютної виручки за відповідним договором. За таких умов граничний строк одержання валютної виручки (90 днів з дати оформлення вивізної митної декларації за бартерним договором) не поновлюється і не переривається.

13. Порушення передбачених статтею 11 цього Указу строків ввезення товарів (виконання робіт, надання послуг), що імпортуються за бартерним договором, тягне за собою стягнення пені за кожний день прострочення у розмірі 0,3 відсотка від вартості неодержаних товарів, що імпортуються за бартерним договором, в іноземній валюті, перерахованих у валюту України за офіційним поточним курсом валюти України до долара США на день нарахування пені.

14. Органи Державного митного комітету України здійснюють контроль за надходженням товарів за імпортом згідно з бартерним договором та інформують органи державної податкової інспекції про порушення строків надходження товарів, передбачених статтею 11 цього Указу.

15. Національному банку України за погодженням з Міністерством зовнішніх економічних зв'язків України та Міністерством фінансів України розробити і затвердити до 20 лютого 1995 року порядок здійснення операцій з попередніми імпортними депозитами, їх повернення (у тому числі в разі невиконання бартерного договору) відповідно до статті 9 цього Указу.

16. Міністерству зовнішніх економічних зв'язків України визначити до 20 лютого 1995 року та опублікувати у газеті «Урядовий кур'єр» передбачені статтею 6 цього Указу переліки товарів, що належать до критичного імпорту, та таких, що є високоліквідними експортними товарами.

Президент України
Л.КУЧМА.

м.Київ, 27 січня 1995 року.

Положення про фінансово-промислові групи в Україні

(Початок на 12-й стор.).

діяльності в частині, що здійснюється ними поза фінансово-господарською діяльністю ФПГ. Така консолідована група може бути визначена як уповноважений банк ФПГ.

25. Платником податків та інших обов'язкових платежів, які справляються за результатами фінансово-господарської діяльності ФПГ у цілому, є головне підприємство ФПГ (а не учасники ФПГ), яке сплачує їх за місцем реєстрації учасників ФПГ.

26. Учасники ФПГ самостійно сплачують податки та інші обов'язкові платежі за результатами фінансово-господарської діяльності, здійснюваної ними не у зв'язку з їх участю у ФПГ.

27. ФПГ самостійно визначає свою амортизаційну політику і може концентрувати амортизаційні відрахування в уповноваженому банку ФПГ з наступним їх цільовим використанням.

28. Взаємопостачання складових кінцевого продукту ФПГ та надання послуг між учасниками ФПГ визнаються операціями між структурними підрозділами одного підприємства (організації); у цьому випадку податки, збори, інші обов'язкові платежі не стягуються.

29. З метою створення сприятливих умов для просування на зовнішні ринки продукції ФПГ та залучення іноземних інвестицій у вигляді технологічного устаткування ФПГ можуть звертатися до Кабінету Міністрів України з пропозиціями щодо зменшення ставок експортно-імпортного мита, які застосовуються до продукції, що не є складовою кінцевого продукту ФПГ та ввозиться (вивозиться) ФПГ для власних виробничих потреб. Такі пільги надаються Кабінетом Міністрів України строком на один рік.

30. Переміщення через митний кордон України складових кінцевого продукту ФПГ між учасниками ФПГ здійснюється згідно з технологічною картою та за наявності сертифіката походження товару і не підпадає під режим ліцензування та квотування, крім випадків переміщення продукції оборонного призначення. Складова кінцевого продукту ФПГ, що направлена за кордон для виконання учасником ФПГ технологічної операції, має бути переданою протягом 90 календарних днів, з дня її одержання наступному учаснику ФПГ у вигляді, що відповідає технологічній карті; у разі, коли технологічний цикл не дає можливості передати її в зазначений строк, для перевищення такого строку потрібен дозвіл Міністерства економіки України. Обсяги складових кінцевого продукту ФПГ, що витрачаються для створення кінцевого продукту та переміщуються через митний кордон України, визначаються згідно з матеріальною специфікацією, за якою обчислюється собівартість кінцевого продукту. Перевищення таких обсягів тягне за собою відповідальність посадових осіб ФПГ згідно з чинним законодавством України.

31. ФПГ здійснює бухгалтерський облік своєї діяльності, веде статистичну звітність згідно з законодавством України.

Учасник ФПГ окремо веде бухгалтерський облік та статистичну звітність щодо своєї діяльності в межах ФПГ та всієї діяльності, що ним здійснюється, та подає звіти до головного підприємства ФПГ. Уповноважений банк ФПГ подає звіти головному підприємству ФПГ, а також Національному банку України, органам державної податкової інспекції та органам державної статистики згідно з законодавством України.

Головне підприємство ФПГ складає та подає в установленому порядку консолідований звіт до органів державної податкової інспекції та органів державної статистики.

Учасник ФПГ самостійно подає до органів державної податкової інспекції та органів державної статистики звіти щодо діяльності, що здійснюється ним поза межами ФПГ.

32. Контроль та перевірку діяльності ФПГ здійснюють органи державної податкової інспекції, Національний банк України, Антимонопольний комітет України, інші державні органи у межах їх компетенції, ревізійні органи й аудиторські організації.

33. Ліквідація ФПГ здійснюється: за рішенням учасників ФПГ — у разі закінчення строку, на який була створена ФПГ, чи у випадках і на підставах, передбачених установчими документами; за рішенням суду (арбітражного суду) у випадках, передбачених законодавством України.

34. Ліквідація ФПГ здійснюється ліквідаційною комісією, що створюється відповідно учасниками ФПГ або судом (арбітражним судом), які визначають строки та порядок ліквідації, а також строк висування вимог кредиторами, який не може бути меншим за три місяці. Ліквідаційна комісія публікує у газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр» оголошення про ліквідацію ФПГ із зазначенням порядку та строку висування вимог кредиторами.

35. Ліквідаційна комісія оцінює наявне майно ФПГ, його належність, здійснює розрахунки з кредиторами, проводить роботу щодо стягнення дебіторської заборгованості ФПГ, складає ліквідаційний баланс та передає його на затвердження відповідно учасникам ФПГ чи суду (арбітражному суду). Майно ФПГ, що залишилося після задоволення претензій кредиторів, використовується за рішенням відповідно учасників ФПГ або суду (арбітражного суду), при цьому в першочерговому порядку задовольняються вимоги Фонду державного майна України (відповідного центрального органу державної виконавчої влади, до сфери управління якого належить майно).

36. ФПГ вважається ліквідованою з дня виключення її з Книги єдиного державного реєстру фінансово-промислових груп в Україні.

Глава Адміністрації
Президента України
Д.ТАБАЧНИК.

Парламент — дзеркало суспільства

Як поліпшити роботу народних депутатів України у Верховній Раді і у виборчих округах

ХОЧУ поділитися своїми роздумами про парламент — який він є і який повинен бути, щоб плідніше через його рішення викарбовувалась соціальна справедливість у нашому суспільстві і в нашій державі.

Передусім, вибори повинні бути чесними

Мені, як голові тимчасової Мандатної комісії, неодноразово доводилось доповідати сесії Верховної Ради про факти порушень та брати участь у розробці пропозицій про внесення змін і доповнень до Закону «Про вибори народних депутатів України».

Найбільш характерні порушення, які слід відмітити, пов'язані:

— по-перше, з тим, що, м'яко кажучи, використовуються не зовсім чисті прийоми в передвиборчому марафоні, оскільки не всі кандидати мали рівні фінансові можливості. З цих причин сесія Верховної Ради визнала недійсними результати виборів по 376 виборчому округу, де обирався В. Б. Гриньов, та по 300 округу — П. В. Кудюкін;

— по-друге, мала місце фальсифікація результатів виборів, за що Центрвиборчком визнав недійсними вибори по Києву кандидата О. М. Чубатенка. Матеріали з цього факту передані до органів прокуратури;

— по-третє, не обійшлося і без залякування виборців.

Так на виборчому окрузі № 68 Волинської області в листівці, підготовленій групою підтримки Левка Лук'яненка і яка була розповсюджена масовим тиражем, викладено таке: «Ті, хто веде агітацію проти Лук'яненка, — відверті вороги нашої державності і незалежності. Ця зрадницька діяльність відома народові і зарахується їм під час суду над злочинною комуністичною клікою... Ті, хто не підуть на вибори і таким чином зірвуть їх, вільно чи невільно підтримають російсько-комуно-фашистську п'яту колону... Їх імена будуть також відомі, бо в списках виборців відзначається, хто голосував, а хто — ні».

Закон про вибори потребує змін, поправок та доповнень, котрі б виключали будь-яку можливість його порушення, а також створення ситуації, коли мандат народного депутата можна було просто-напросто купити «грошовим мішком»,

ЛІВИМ силам не вдається отримати перевагу, бо праві й частина центристів блокуються

котрі з усієї сили сьогодні рвуться до політичної влади, і цілком природно, дбати про народний добробут вони не будуть. Вибори повинні бути чесними.

Кого ж обрали?

Декілька слів про нинішній склад народних депутатів.

Хто ж прийшов до нашого парламенту?

— Робітників 9 /2,2 %/

— Рядових працівників сільського господарства 19 /4,6 %/, в тому числі один фермер.

У той же час серед депутатів 20 /4,9 %/ керівників міністерств, відомств, 38 /9,3 %/ — керівників державних підприємств, організацій, 32 /7,9 %/ — голів колгоспів, 34 /8,3 %/ — підприємців, представників бізнесу,банківсько-фінансових організацій.

Чи потрібний тут прискіпливий аналіз? Ні. Серед нинішнього депутатського корпусу значно зменшилась кількість представників від рядових працівників, відтепер же не планується пропорційне представництво за категоріями населення, а хто здобуде першість. Тому і зрозуміло, чому сьогодні серед депутатів немало представників бізнесу, фінансового капіталу, яких у народі називають представниками відродженого класу капіталістів.

Хто робить політику

Характерною особливістю Верховної Ради є те, що майже всі народні депутати об'єдналися до фракцій і депутатських груп, їх в парламенті дев'ять.

Почнемо з лівого блоку. Комуністи України за соціальну справедливість і народовладдя, сама назва фракції говорить за себе. В її лавах близько 90 депутатів. Разом з соціалістичною фракцією і групою аграрників лівий блок налічує приблизно 150 депутатів.

Майже стільки ж і опонентів лівих сил — фракція Народного Руху України, депутатські групи «Центр», «Реформи», «Державність».

Лівий чи правий блок з тих чи інших питань іноді підтримують депутатські групи — «Єдність», «Міжрегіональна депутатська група» /МДГ/ та частина депутатів, котрі не входять до складу фракцій і груп.

Висновок такий: в парламенті склалося три політичних напрями: ліві орієнтації — соціалістичної, праві — націоналістичної і центру — прихильників активної капіталізації. За кількісним складом вони майже рівні. Тому, коли вирішуються загальнодержавні питання, з якими є злагода, за ухвалення рішення голосує 80—90 відсотків депутатів.

На жаль, повної злагоди досягнути не вдається під час розгляду таких питань, як, скажімо, питання капіталізації країни, продажу землі і державного майна, проблем «Бласко», лібералізації цін та інших. Лівим силам не вдається отримати переваги і зупинити ці процеси, бо праві і значна частина центристів в цих питаннях, як правило, блокуються. Ось вам і переваги лівих сил.

Нещодавно я побував на міжнародній нараді представників виборчих органів влади, де було представлено двадцять країн Східної Європи та Америки. Мені сподобався висновок одного з колишніх конгресменів США, який сказав: «Парламент краще, плідніше і активніше працює за умови наявності в ньому двох міцних, впливових політичних партій, скажімо як в Сполучених Штатах — республіканців і демократів. За умови отримання в парламенті більшості місць, тобто приходу до влади, партія сама формує всі необхідні структури і несе повну відповідальність за результати її діяльності. В разі, коли не задовольнили потреби виборців, на чергових виборах одержали менше голосів, що ж — поступися місцем іншій партії».

А що ж спостерігаємо в нашій державі? На Україні вже нині зареєстровано понад 30 партій, але жодна з них не має сильного впливу на населення і не користується вагомою підтримкою. Отже, є над чим працювати всім лідерам партій, щоб мобілізувати в свої ряди якомога більше прихильників і мати якнайбільший вплив в суспільстві і в парламенті. Сподіваюсь, що з часом до цього прийде Україна і вагоме місце в ній матиме Комуністична партія України, яка нині згуртовується, веде пошук захисту інтересів трудівників, які своє життя і побут забезпечують за рахунок чесної праці. На черговому з'їзді, в квітні цього року, буде прийнята програма Компартії України, тобто тактика і стратегія її дій щодо забезпечення соціальної справедливості в суспільстві.

Три тижні в парламенті

Прийнятий порядок роботи підтверджує його ефективність та доцільність. Він передбачає перші три тижні місяця проводити з 10.00 до 14.30 годин пленарні засідання, а в другій половині дня — засідання комісій. Робота у виборчих округах, як правило, планується на останній тиждень місяця.

Слід окремо висвітлити проблеми роботи народних депутатів у Верховній Раді та виборчих округах.

Спочатку про роботу у парламенті. Депутат має право і повинен бути членом лише однієї постійної депутатської комісії Верховної Ради. Кількісний склад їх повинен бути 15—25 чоловік, що, на жаль, поки не витримується. Приміром, в нашій комісії — з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів, де всього 9 депутатів, немає жодного представника правого крила.

Згідно з процедурою ухвалення законопроектів усі вони повинні включатися до порядку денного сесії тільки після попереднього розгляду в постійних комісіях та висновків про доцільність їх прийняття, повноти фінансового обгрунтування і забезпечення. Крім цього, законопроекти проходять наукову, юридичну чи іншу експертизи. Але ж практика свідчить, що на пленарні засідання інколи вносяться документи без достатнього їх попереднього вивчення, погодження, що, як правило, призводить до зняття з обговорення і відправлення на доопрацювання.

Не виключаю того, що і в апараті Верховної Ради деякі працівники не упереджують ці факти з метою приниження авторитету нового керівництва Верховної Ради. Але дії окремих народних депутатів вільно чи невільно цьому сприяють. Приміром, більше двадцяти народних депутатів мають крім депутатських обов'язків ще посади в адміністрації Президента та міністерствах, комітетах і відомствах. Якщо одночасно займати такі важливі посади, то ні там, ні тут повної віддачі не буде. Для прикладу міністру сільського господарства Ю. Карасику і його трьом заступникам одночасно працювати у Верховній Раді і у міністерстві дуже непросто. На мою думку, всі вони повинні плідніше працювати у Верховній Раді. Щодо скасування трансляції пленарних засідань Верховної Ради, переконаний, це правильний крок. Водночас необхідно більше часу відвести для ознайомлення виборців із змістом ухвалених законів, для їх коментарів.

Тиждень на окрузі

Для народного депутата особливе значення має робота на виборчому окрузі, в якому проживає в середньому 80—100 тисяч виборців. Депутат повинен знати настрій,думки своїх виборців, через них виявляти, як працюють закони, їх сильні і слабкі сторони, що потрібно зробити для покращення їх дій в інтересах всього суспільства.

Спілкування з виборцями повинно формувати позицію депутата, яку йому належить відстоювати у Верховній Раді, і таким чином в рішеннях і законах, які приймаються, узагальнюватиметься спільна думка не тільки народних депутатів, а і переважної більшості виборців України.

Організацію роботи на окрузі визначає сам народний депутат. Наприклад, мій 399 виборчий округ розташований на Херсонщині, в Таврійській стороні. Він включає чотири райони і біля ста населених пунктів. Тож протягом останнього тижня треба побувати: в понеділок — в Каховському, у вівторок — в Великолепетиському, в середу — в Верхньорогачицькому, в четвер — в Горностаївському районах. У п'ятницю усі народні депутати України від Херсонщини зустрічаються в Херсоні з керівництвом області, фахівцями різних галузей та представниками засобів масової інформації.

Під час перебування в районі протягом дня вважаю за потрібне обов'язково мати зустрічі з керівництвом району, працівниками управлінь, керівниками і спеціалістами господарств, підприємств, працівниками і жителями населених пунктів району. На цих зустрічах інформую їх про роботу Верховної Ради, вислуховую їхні думки, консультуюсь з деяких законопроектів та проводжу прийом громадян по особистих питаннях.

Організовуються ці зустрічі в кожному районі районними Радами, разом з моїми референтами-консультантами, котрі тут працюють і живуть, і виконують цю роботу за сумісництвом. Протягом місяця я постійно спілкуюся з ними телефоном, поштою чи факсом, що дає можливість знати стан справ і позицію виборців з тих чи інших питань і відповідно відстоювати її у Верховній Раді.

Особливо корисними для мене були зустрічі в Горностаївському районі з керівниками відділів, служб районних організацій і працівниками районної і сільських Рад, де мали можливість обговорити проект закону про Ради та указ Президента про земельну реформу.

В Верхньорогачицькому і Великолепетиському районах були звернення до мене як до народного депутата з проханням посприяти в ліквідації заборгованості сільськогосподарських виробників у відповідні бюджети. Така ситуація, до речі, характерна для всієї області.

Незважаючи на те, що у 1994 році сільськогосподарські виробники Херсонської області реалізували продукцію за державним контрактом, однак за отримані кошти вони не в змозі сьогодні викупити навіть пально-мастильні матеріали. Тому я звернувся з депутатським запитом до міністра економіки Р. Шпека, який моделює нові економічні відносини, і просив його на прикладі області, району чи господарства порадити, що можна зробити в цій ситуації. На жаль, в відповіді Р. Шпека повідомляється, що відповідними міністерствами і відомствами розробляється Концепція аграрної політики в Україні, в якій передбачається створення сприятливих умов для сільськогосподарських виробників. Тому за 1994 рік, виходить, вкручуйся хто як може, але ж заробітна платня працівникам не виплачується близько п'яти місяців, відповідно немає відрахувань до місцевого бюджету і, таким чином, усі працівники бюджетних установ /учителі, медичні працівники, інші, в тому числі і пенсіонери/ не отримують відповідної платні.Тому питання це залишається відкритим і потребує негайного розв'язання.

На зустрічах з працівниками і спеціалістами радгоспу «Авангард», колгоспів імені Леніна, «Любимівський» Каховського району висловлювалась загальна думка, щоб земля, яка знаходиться в колективному використанні в радгоспах, колгоспах, не стала предметом куплі та продажу.

Таку ж думку висловлювали представники сільськогосподарських управлінь на нараді у Верховній Раді України за участю віце-прем'єра П. Саблука, працівників міністерств та науки, де відбувалося обговорення проекту Концепції аграрної політики України. Але, на великий мій подив, інформація в офіційних джерелах подавалася і зараз подається зовсім протилежна. Тому я з великим сумнівом ставлюся до того, що у названому документі дійсно будуть забезпечені сприятливі умови для розвитку аграрного сектора, коли не враховуються думки саме фахівців, які працюють на ній, а видається бажане за дійсне.

Кожен день в засобах масової інформації поширюється думка відносно проекту Закону «Про державну владу і місцеве самоврядування в Україні», який видається як єдино правильний рятівний крок для нашої держави.

З цього питання я мав немало зустрічей на Херсонщині, провів так звану «Пряму телефонну лінію», що організувала редакція каховської районної газети «Каховська зоря», бесіди із керівниками різних рівнів. Більша частина з них згодна з тим, що незалежно від того, буде прийнято

«ПРЕЗИДЕНТСЬКИЙ» закон не додасть тепла

цей закон, чи ні, люди не відчують покращання життя. Ні тепла, ні світла, ні можливості придбати їжу чи ліки у них з прийняттям цього закону не додасться. Бо не вирішується головне — не знімаються негаразди фінансово-кредитної та цінової політики, котрі сьогодні гальмують відносини між товаровиробниками.

Ось чому силою в даному випадку далеко не просунеме наше суспільство, тим більше, що запропоноване вже було у 1937 році, і така практика засуджується суспільством. На мою думку, нам потрібні економічні стимулюючі дії для виробників, а не батіг.

Відносно того, що потрібне створення виконавчої влади, підпорядкованої по вертикалі Кабінету Міністрів і Президенту, то ці пропозиції, внесені ним 5 жовтня 1994 року, були враховані і 20 жовтня включені до порядку денного сесії. Але в листопаді від Президента вноситься новий проект закону про державну владу, який перекреслює Конституцію, гальмує ухвалення Закону про місцеві Ради на підставі необхідності підвищення дисципліни і порядку. Природно, це питання сьогодні слушне і актуальне. Але, на мою думку, з цієї проблеми більше говориться, ніж робиться. Давайте разом згадаємо кроки одного із керівників Радянського Союзу Ю. Андропова, який чітко поставив завдання для усіх діючих органів влади. Воно полягало у впровадженні науково-технічного прогресу в усіх сферах народного господарства та підвищенні дисципліни на всіх рівнях. Це дозволило, не ухвалюючи додаткових законів про владу, не змінюючи Конституції, за вісім місяців того року збільшити бюджет країни на 14,5 процента. При цьому продуктивність праці також зросла.

На мій погляд, все, що діється навколо проекту закону про державну владу, має на меті одне — розв'язати руки майбутнім представникам Президента на районному і обласному рівнях для здійснення масової приватизації державного майна і землі. Головне тут — це юридично закріпити державне майно за новими власниками, щоб потім ніхто ніякої претензії не мав до нього за те, як буде розподілятися прибуток між працюючими на цій землі і на підприємстві. Це ще один крок до подальшого зубожіння трудівників і в цілому населення.

Головне сьогодні — не ділити землю та державне майно, а забезпечити матеріальне заохочення в одержанні прибутку на цій землі та державному майні і справедливий розподіл його між працюючими залежно від особистої праці.

Андрій СНІГАЧ,
заступник голови Комісії з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів.

Курс Президента: зубожіння чи процвітання?

***ЦЕ ПИТАННЯ** виникає, коли знайомишся з виступом Президента України Леоніда Кучми перед редакторами районних, міських та обласних газет 13 січня 1995 р. («Урядовий кур'єр», 14 січня 1995). Президент сказав, що він не йтиме шляхом зубожіння « тих, хто живе чесною працею», «незважаючи на будь-яку критику — справа чи зліва». Але, крім політичної критики, існує ще наукова і, зрештою, просто людська, яку часто висловлює пересічний позапартійний громадянин, не знаючи, це буде критикою справа чи зліва.*

А у пересічних громадян, як і в науковців, що живуть в умовах «різкого падіння життєвого рівня населення» і «виключно на свою платню», не можуть не викликати тривоги і навіть протесту деякі концептуальні засади загальної логіки прискореного реформування української економіки, викладені Президентом у виступі. Це спонукає до роздумів, поглибленого аналізу, ширшого осмислення того, як розуміють Президент і його команда шляхи стабілізації життєвого рівня людей, до чого він сам і закликає.

За словами Президента, «уряд сьогодні некерований» і безвідповідальний. Дії уряду надають необмежені можливості для збагачення, за рахунок держави і населення, комерційним структурам. З чого можна зробити висновок, що його дії поглиблюють «тінезацію» економіки. Таким чином, діяльність уряду ставить державу «у вкрай складне становище». Таку оцінку дає нині Президент Кабінетові міністрів України. І це не може не викликати занепокоєння. Адже, як знають громадяни, згідно з Конституцією України, Кабінет міністрів на основі Конституції і законів України, указів та розпоряджень Президента повинен здійснити «заходи щодо захисту інтересів України, забезпечення законності, прав і свобод громадян, охорони власності і громадського порядку, боротьби зі злочинністю» (ст. 118, 119, п. 8). Цього всього уряд не робить. Які наслідки бездіяльності уряду? Жахливі.Про це свідчать факти, наведені Президентом у виступі. Уряд розпочав проведення економічної лібералізації, не розглянувши і не прийнявши рішень з докорінних питань економічної реформи — фінансів, соціального захисту, приватизації, боротьби зі злочинністю тощо. Внаслідок цього Президент змушений констатувати, що: держава стала повним фінансовим банкрутом; у країні не створено чіткої системи соціального захисту населення, яке налічує 16 мільйонів пенсіонерів, що конче потребують такого захисту; замість приватизації відбувається, за народним висловом, прихватизація, тобто «тінезація» цього процесу; зростають усі форми злочинності (до фактів боротьби із злочинним світом, наведених Президентом, можна додати і такий: тільки за 6 місяців 1994 року за кримінальні злочини засуджено близько 100 тисяч чоловік. «Урядовий кур'єр», 15 листопада 1994 року, с. 6). Про це свідчить той факт, що, за словами Президента, злочинний світ «втрачене... відтворює у таких же масштабах і в досить стислі строки». Ясно, що за такої бездіяльності уряду не можна було цивілізовано проводити приватизацію. Її треба було тимчасово зупинити. Що і зробила Верховна Рада України. Але треба іти далі. Оскільки уряд не виконує своїх конституційних обов'язків, Верховній Раді є сенс поставити питання про довіру урядові, відповідно до статті 117 Конституції.

Отже, виходить, що уряд фактично не бере участі у розв'язанні докорінних проблем економічної реформи, як вони були викладені 11 жовтня 1994 року в доповіді Президента про основні засади економічної та соціальної політики. А їх розв'язання повинне, за задумом, створити необхідну базу виживання «для тих, хто вміє працювати», вже не кажучи про тих, хто потребує соціального захисту. Значить, це завдання лягає на плечі Президента і його команди, які і започаткували курс економічних реформ, виходячи з переконання, що він «єдино можливий».

Але виникає питання: чи до снаги їм здійснення цього курсу? Правильно каже Президент, що «без розуміння та підтримки з боку народу розраховувати на якісь серйозні зрушення — це міф, це утопія». Та чи може цей курс здобути розуміння і підтримку з боку народу, якщо він пропонує йому політично непопулярні заходи: фінансову стабілізацію, найбільш жорсткий (а може, точніше буде сказати, «жорстокий») за усі попередні роки державний бюджет на 1995 рік, що зумовлено плановим прямим скороченням бюджетних надходжень. Це значить, що буде скорочено фінансування всіх соціальних програм у 1995 році: освіти, науки, охорони здоров'я, культури, бо навіть на виробничу сферу «коштів... практично не залишається». Чи можна вижити в таких умовах? — з тривогою питають громадяни України. Адже, за словами Президента, у 1994 році «держава... лишалася боржником усіх без винятку сфер бюджетного асигнування. За деякими з них — до 60 і більше відсотків». Крім того, населення пам'ятає щиру заяву Президента: «Нині ми не маємо реальних ресурсів для підвищення життєвого рівня наших людей».

Що пропонує Президент в цих важких умовах? Одним з головних засобів виправлення кризової ситуації він пропонує зробити «нарощування експортного потенціалу України, без реалізації чого ми взагалі нездатні сьогодні вижити». Але ж Президенту відомо, що Україна має від'ємне торговельне сальдо 5 млрд карбованців, тобто виробництво продукції їй дає від'ємність зовнішньоторговельного балансу («Урядовий кур'єр», 12 січня 1995 року, с. 3). Це значить, що зовнішня торгівля має на даний момент збитковий характер. Чому? Тому що, за словами Президента, сказаними на засіданні уряду 5 січня 1995 року, без структурної перебудови всіх підприємств народного господарства (а її поки що не проведено), «нашу продукцію ніхто купувати не буде, вона нікому не потрібна, вона неконкурентоспроможна не тільки на зовнішньому ринку, а й на нашому внутрішньому» (там же). Значить, у цих умовах пропонований Президентом шлях до виживання не дасть очікуваних результатів. Як же тоді вижити в умовах пропонованого курсу, в умовах здійснення командою Президента «переходу від одного до іншого суспільного стану?» Причому переходу, «досвіду якого світова практика ще просто не знає».

Президент стверджує, що «назад шляху нема». Тому «сьогодні потрібен справжній переворот у свідомості наших громадян», робить висновок Президент, кидаючи громадянам докір у тому, що в них свідомість «значною мірою деформована попередньою історією». Народ не може прийняти докору Президента. І от чому. Бо бездуховність породжена, треба гадати, курсом державної виконавчої влади на злам усіх сторін соціально-економічного життя попередніх поколінь. Це призвело до дуже тяжких наслідків для українського народу. Тому він має право вимагати від команди Президента відмінити згубний курс, що проводився, і виробити курс, який би дійсно забезпечував не матеріальне і духовне зубожіння людей, а їхню чесну працю, заможне матеріальне та багате духовне життя.

Ярослав ІЛЬЯСЕВИЧ,
народний депутат України;
Володимир ДОРОШКЕВИЧ,
доцент Українського державного педагогічного університету імені М. Драгоманова.

Кому потрібні привиди

Резонанс

***ІНФОРМАЦІЯ** народного депутата України В. М. Моісеєнка про II конгрес народів СРСР, вміщена на вимогу парламентської фракції «Комуністи України» в газеті «Голос України» 12 січня ц.р., безперечно, привернула увагу громадськості. І викликала досить різне ставлення та оцінки, часто діаметрально протилежні.*

На фоні повідомлень про збирання підписів у ряді міст України за необхідність проведення референдуму про відновлення СРСР виникає потреба чітко висловитися з приводу інформації В.М.Моісеєнка.

Думаю, що гріха в участі народного депутата в складі делегації 130 громадян України в якомусь конгресі у Москві нема. В демократичній державі є природним право громадян та їх об'єднань брати участь у тих чи інших конгресах, у тому числі і міжнародних . І можна було б не звертати уваги на той недавній конгрес у Москві, у якому взяв участь народний депутат України Володимир Моісеєнко з товаришами.

Проте, зміст інформації та характерні наголоси вимагають зробити деякі висновки. Було б усе зрозумілим, коли б мова йшла про конгрес народів колишнього СРСР. Ностальгія за недавнім, скажемо відверто, досить безбідним рівнем життя для більшості громадян цілком обгрунтована. Але в інформації Моісеєнка мова йде, і це підкреслено багаторазово, про «конгрес народів СРСР, депутатів СРСР, територію СРСР, партії Радянського Союзу». І все це створює ілюзію, що на дворі не реалії сьогоднішнього життя, а політичний привид п'ятилітньої давності. Інформація буквально нашпигована словесними архаїзмами про добровільне об'єднання, федеративну багатонаціональну державу, постійно діючий з'їзд народних депутатів, відтворення Союзу націй радянського типу і т.п.

Безперечно, в нашій колишній державі під назвою СРСР не все було погане, та далеко не все було й добре. Було по-різному. Були дешеві квартири і десятилітні черги за одержанням скромних квадратів на члена сім'ї, була безплатна медична допомога і висока смертність населення. І були масові репресії безневинних, голодомори хліборобів, концтабори для вільнодумців, криваві агресії для сусідніх держав. На жаль, не досягли головного для перемоги нового суспільного ладу — високої продуктивності праці, а відповідно високого рівня життя народу.

І не Горбачов, тим більш не Кравчук з Єльциним і Шушкевичем розвалили Союз, а до його розвалу призвела воля мільйонів громадян, насамперед у самій Росії. Якщо говорити конкретно про Україну, то наша державна самостійність грунтується на результатах всенародного референдуму 1 грудня 1991 року, коли 91 відсоток громадян продемонстрував свою волю жити в незалежній державі. І цю волю зобов'язані свято шанувати всі державні мужі, політичні та громадські об'єднання, тим більше організації, що відносять себе до марксистських. Марксизм завжди був, поки його не звульгаризував Сталін, однозначно за незалежність України. В цьому зв'язку приверну увагу читача до передмови Ф. Енгельса до польського видання азбуки марксизму — «Маніфесту Комуністичної партії», де він пише: «Щире міжнародне співробітництво європейських націй можливе тільки за тієї умови, коли кожна з цих націй повністю розпоряджається у своєму власному домі». Воістину! І коли сьогодні ще в частині українського дому розпоряджається військовий флот сусідньої держави, то це якраз найбільша завада до повного і рівноправного співробітництва України з нею. На жаль.

Дозволю також нагадати прихильникам реанімації Союзу, що противником його утворення був і В.І.Ленін. Тяжко хворий, не маючи можливості взяти участь в з'їзді Рад 30 грудня 1922 року, він продиктував статтю «До питання про національності або про «автономізацію», яка приховувалася сталінським режимом 34 роки. Вона починалася словами: «Я , здається, дуже винен перед робітниками Росії за те, що не втрутився досить енергійно і досить різко в горезвісне питання про автономізацію, яке офіціально називають, здається, питанням про союз радянських соціалістичних республік».

Якщо для Леніна питання про Союз було горезвісним у день його утворення, то невже до цього горезвісного питання допустимо повертатися тепер, коли його горезвісність уже відома всім?

Невже досвід усього XX століття не для всіх є повчальним?

Невже наочний приклад спливаючої кров'ю Чечні не застерігає?

Глибоко переконаний, що справжнє співробітництво України з іншими державами та їх народами, близькими і далекими, можливе лише в умовах нашої державної незалежності, у зростанні нашої економічної могутності та підвищенні на цій основі добробуту народу.

Сьогодні кожен громадянин, кожен політичний діяч, тим більш кожна громадська і політична організація України в ім'я поліпшення життя всього 52-мільйонного народу, в ім'я подолання теперішніх труднощів мають усе зробити для зміцнення молодої державності, вдосконалення нашого внутрішнього суспільного життя.

В ім'я цього є життєво необхідним тісно співробітничати з іншими державами, їхніми державними і політичними діячами, а не їздити в сусідні столиці в пошуках, кому б віддатися. Годі вже!

Ростислав ЧАПЮК,
народний депутат України, голова Волинської організації Селянської партії України.

«Порозуміння» гоїтиме рани

ПЕТРО ШЕЙКО, *голова Комісії з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності депутатів, — один з тих, хто підписав декларацію Всеукраїнського об'єднання «Порозуміння». Наша розмова з ним про те, як реалізувати мету цього об'єднання.*

— Декларацію Всеукраїнського об'єднання «Порозуміння» я підписав, не вагаючись, бо за своєю суттю вона є «центристською» і повністю узгоджується з моєю програмою. Ідея порозуміння хоч і не нова, але дорога і мені, і моїм виборцям, і всім добрим людям, які хочуть мирно жити в своїй «хаті»-державі, а не в імперському «гуртожитку», під дулами «братніх» танків, чи, як «романтично» висловився М.Лермонтов, «под сенью дружеских штыков». Підтвердженням цього (для мене) є той факт, що досі жоден виборець (а я регулярно веду прийом, зустрічаюся з трудовими колективами свого виборчого округу) не попросив, щоб я боровся за відновлення Союзу; ніхто не прийшов і не сказав: «Добивайтеся «відбілення» компартії, бо нам мало однієї КПУ. Для повного щастя нам бракує ще й КПРС. Ми готові на будь-які жертви задля того, щоб ви її реабілітували і повернули їй усе майно...» Зате майже скрізь із болем запитують: «Чому ви не миритеся, не шукаєте злаго-

Служити не «цареві», а Вітчизні

ди? Коли закінчиться політична гризня, боротьба за владу?» І спробуй-но поясни людям, що часом легше замиритися з ворогом, ніж із братом- українцем, який, всупереч усім реаліям життя, воліє жити не своїм, а чужим розумом.

— А ви переконані, що створення ВОП — це шлях до суспільної злагоди, а не до подальшої конфронтації?

— Так, бо нині всі політичні партії вже, по суті, вичерпали свої «конфронтаційні» можливості й аргументи. Роки, що минули з часу їх заснування, були роками «розмежовування». Кожна політична сила наголошувала передосім на тому, що вирізняло її з-поміж інших, шукала «своїх» противників, вела з ними жорстку, а іноді просто жорстоку полеміку. І не лише полеміку. Тож сьогодні ми знаємо одне про одного практично все. Знаємо «характер» кожної партії, всі її аргументи, знаємо, хто як голосуватиме, кого захищатиме, де шукатиме підтримки. Наші позиції настільки ясні, що люди, в більшості своїй, уже не стежать за ходом політичних баталій. У кращому разі обговорюють їх наслідки. Тож досить займатися пережовуванням пережованого, вже давно час або «сходити зі сцени», або «збирати каміння».

— Схоже на те, що далеко не всі поділяють цю думку. Свідчення цьому — неоднозначна реакція преси на створення ВОП.

— Реакція преси (і не лише преси) на створення Руху, як відомо, була ще більш «неоднозначна». Але, незважаючи на це, Рух вистояв, бо в той час він був об'єктивно необхідний. Упевнений, що й «Порозуміння» вистоїть, знайде собі численних прихильників і в Україні, і за її межами, бо завдання, які воно ставить перед собою, не надумані, не висмоктані з пальця. Проблеми, про які йдеться в декларації, — це рани на тілі України, годі вже посипати їх сіллю, час гоїти.

— Судячи з публікацій, окремі засоби масової інформації поставилися б до «Порозуміння» більш прихильно, якби організатором його був не Л.Кравчук...

— А, скажімо, Леонід Данилович? Або, ще краще, дух князя Володимира, котрого сучасники вважали многогрішним і проклинали за те, що той насільно хрестив Русь, а нащадки нарекли святим? Не знаю, як для вас, а мені, в принципі, байдуже, хто першим сказав «а». Думаю, що в більшості своїй ми дозріли до того, щоб служити не «цареві», а Вітчизні. Може, тому, що я людина позапартійна, мені однаково, хто висловив розумну пропозицію. Я підписав би цю декларацію навіть у тому разі, якби її автором був Петро Симоненко. Це по-перше. А по-друге, «антикравчуківська» кампанія вже починає дратувати навіть незичливців Кравчука. І тут маємо пережовування пережованого, рецидиви старожитнього, ще царатом сформованого мислення, за яким у того, хто позбувся «трону», є дві дороги — на плаху або у вигнання. Це ми вже проходили. Вважаю, що перший Президент, не сахнувшись громадської й політичної діяльності, вчинив мудро: став депутатом, заснував Фонд сприяння розвитку мистецтв (який діє і надає реальну допомогу митцям), виступив ініціатором створення ВОП. Саме він, а не хтось інший. Утім, ініціювати створення «Порозуміння» міг будь-хто, але об'єднати довкола себе людей може лише авторитетний політик.

— Нещодавно в «Известиях» була опублікована статтяЯ.Соколовської «Украина: Трое в лодке, идущей ко дну»...

— Тільки сприймав під дещо іншою назвою: «Трое в лодке, опять идущей, которые год идущей, всегда идущей ко дну...».

— В ній, як ви знаєте, мовиться, що «Леонид Макарович создал единственно реальную оппозицию Президенту. Официально она называется Всеукраинское объединение «Взаимопонимание» и консолидирует в своих рядах политических лидеров, нардепов, членов Президиума ВС. Это не лояльная оппозиция типа главы Народного Руха В.Чорновила. Это радикально настроенные «новые демократические и патриотические силы».

Що ви можете сказати з цього приводу?

— Що все це — чергова «правда». По-перше, не «единственно реальную», бо про свою опозицію до програми реформ Президента вже заявила найчисленніша в парламенті комуністична фракція. Один Бог знає, чому п.Соколовська вважає цю опозицію не реальною, а «фантомною», а ту, якої ще, по суті, не існує, — реальною. Мабуть, через звичку все трактувати навпаки. По-друге, ні я, ні, як мені здається, інші члени оргкомітету не бачать себе радикальними, нелояльними щодо Президента «опозиціонерами». Підозрюю, що Президентові просто «сигналізують»: «Будьте пильні! Зріє жорстка опозиція! Може, варто її зразу у що-небудь «умочити», аби не визріла?..»

Гадаю, що сигнали ці зайві, бо Президент знає, що в парламенті і за його межами проголошений ним курс на реформи, на реорганізацію владних структур, приватизацію, здійснення земельної реформи і т.д. підтримують і пропагують, в основному, як «нові», так і «старі» патріотичні сили. Але є і проблеми, які названі в декларації... І я, на відміну від п.Соколовської, не знаю, як розвиватимуться події. Чи «Порозуміння» стоятиме на «пропрезидентських» позиціях, чи відіграватиме роль конструктивної опозиції — залежатиме від того, як діятиме Президент, які шляхи їх розв'язання пропонуватиме. Та хоч би як там було, і про це говорив на прес-конференції Л.Кравчук, «Порозуміння» створюється не для конфронтації з Президентом, Головою Верховної Ради чи структурами виконавчої влади і не діятиме проти якоїсь конкретної державної особи.

І принагідно, раз ми зачепили цю тему, хочу сказати, що ті засоби масової інформації, які створюють Леоніду Даниловичу імідж єдиного і непомильного реформатора, з усіх боків оточеного опозицією, котра заважає йому діяти, чинять, м'яко кажучи, немудро. Думаю, треба відмовитися від цих фольклорних мотивів. Наш Президент — не самотній, оточений підступними ворогами герой, а рішуча й цілеспрямована людина, яка знає, чого хоче, і має численних прихильників і в парламенті, і в усіх регіонах України. Тож чи варто його так ревно оберігати від критики, й кожного, хто у чомусь не погоджується з Президентом, відразу ж зараховувати до опозиціонерів або антиреформаторів?

— Як ви вважаєте, чи можлива співпраця ВОП з «лівими» силами?

— А чому б ні? У декларації ясно сказано, що мета об'єднання — пошуки порозуміння між різними політичними силами. Та й «ліві» сили — це не щось монолітне, однобарвне. І там є немало патріотично настроєних людей, які хочуть бачити Україну оновленою і незалежною. Якби українські комуністи (за

Час подати одне одному руки

прикладом російських) зайняли тверду державницьку позицію, це тільки додало б їм авторитету і сприяло консолідації суспільства. Не треба оплакувати минуле, треба думати про майбутнє. У Старому завіті ця думка втілена в мудрій оповіді про загибель Содома. Виводячи сім'ю праведника Лота з грішного міста, Господь повелів утікачам не озиратися. А Лотова дружина не втрималася, озирнулася — і стала соляним стовпом. Годі вже озиратися! Не було нічого дійсно доброго, дійсно святого в тому Содомі, з якого ми вийшли. Не треба нам озиратися ні на Схід, ні на Захід в пошуках ідеалу. Події останніх місяців яскраво продемонстрували нам, хто є хто. Час подивитися на свою землю, одне на одного, подати одне одному руки...

— Як у Свято Злуки?

— Саме так. Я часто згадую цей день. Море стягів, тисячі людей різних національностей, які, приязно усміхаючись одне одному, творили живий ланцюжок. Ніхто ні в кого не питав: «Ти націоналіст чи комуніст?» Усім було ясно: тут стоять люди, які люблять свою Батьківщину і хочуть бачити її вільною і щасливою. Мені дуже хочеться, щоб ці люди прийшли в «Порозуміння» задля утвердження економічної і політичної незалежності України, задля того, щоб уберегти її від будь-яких потрясінь і розбрату. Задля своїх дітей!

Розмову вела Вікторія СВІТЛАНОВА.

О. ЄЛЬЯШКЕВИЧ: «І тоді бути непорядним буде невигідно і неможливо»

(Початок на 9-й стор.).

Нормальна система захищає інтереси співвласників капіталу. В усіх країнах існують системи страхування внесків. Чи то державні, чи недержавні власники, вони зобов'язані відшкодувати суму, яку клієнт поклав на рахунок страхової організації, банку.

Там держава не контролює і не регулює діяльність підприємств. Проте державна роль є всюди. Інше питання, яка категорія регулює — державна чи ринкова. Держава не може цілком відмовитися від регулювання. Митними зборами та митом, наприклад, щоб захистити виробника. Та аж ніяк не податками. Податки мають бути однакові для всіх. Існує лише необхідна частка податкових пільг для певної категорії населення — інвалідів, непрацездатних тощо. Крім того, у держави є багато інших заходів. Але це суто ринкові заходи.

Якщо ми не дотримуватимемось ринкових засад побудови економіки, нічого у нас не буде хорошого. Бо, хочу ще раз наголосити, адміністративних заходів жорсткого диктату немає ніде. Що ж стосується нормального повсякденного життя, то все вирішує особиста ініціатива, закони ринку і система державного регулювання, які заохочують види діяльності, необхідні для громадян цієї країни.

— З усього видно, що ми потроху почали рухатися до ринкових засад господарювання. Крім поліпшення діяльності підприємств, розширення асортименту продукції, яку випускають, що ще, на вашу думку, внесе у наше суспільство зміна форм власності?

— Наші люди ще не усвідомлюють, що змушені будуть самі відповідати за рішення, що приймають. Адже у майбутньому держава не підказуватиме, куди вкласти, скажімо, свій приватизаційний сертифікат. Але кожен повинен буде користуватися ним. У кожного має бути свій адвокат, свій банкір, лікар, яким він довірятиме, чиїх порад дотримуватиметься. Кожен змушений буде тямити в основах ринкових відносин економіки. Кожному треба буде мати мінімум знань, щоб вирішувати, що робити, як бути у тій чи іншій фінансовій ситуації, куди вкласти свої гроші, заощадження, цінні папери.

Про банки, фінансистів, торговельних працівників, тобто про людей, що забезпечуватимуть нормальне функціонування економіки, говоритимемо з повагою. У цих службах мають працювати досвідчені фахівці, люди чесні, порядні, кваліфіковані, які самі захоплені роботою і можуть захопити інших. Сам ринок знайде таких людей. Бо в нормальній ринковій системі бути непорядним невигідно й неможливо. Нечесний працівник відразу ж прогорить, від нього відмовляться клієнти, бізнесові партнери.

За нових ринкових стосунків державі не потрібно буде піклуватися про тих, хто може сам заробити. Держава повинна створити умови для професійного підготування, дати змогу кожному реалізувати себе у суспільстві. А хто як скористається з цих можливостей — це особиста справа кожного.

Інтерв'ю взяв Яків ГАЛЬЧЕНКО.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

- ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 529471.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311024.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.